

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.2.1 Projectes de llei qualificada

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 13 de setembre del 2016, exercint les atribucions que li confereix l'article 80 del Reglament del Consell General, ha acordat a demanda del M. I. Sr. Josep Pintat Forné, president del Grup Parlamentari Liberal, prorrogar el termini per a la presentació d'esmenes al **Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi Penal**. El nou termini finalitza el dia 4 d'octubre de setembre del 2016, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 13 de setembre del 2016

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

3.6 Tractats internacionals

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 13 de setembre del 2016, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 31 d'agost del 2016, sota el títol **Proposta d'aprovació de la ratificació del Protocol d'esmena de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes a la Directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Tractat Internacional i procedir a la seva tramitació com a tal.
2. D'acord amb els articles 92.2 i 117, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 4 d'octubre del 2016, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 13 de setembre del 2016

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Proposta d'aprovació de la ratificació del Protocol d'esmena de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes a la Directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos

La signatura d'aquest instrument jurídic va tenir lloc el 12 de febrer del 2016 a Brussel·les. Aquest text esmena l'Acord signat el 2004 entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea sobre la fiscalitat dels rendiments de l'estalvi per adaptar-lo als nous estàndards internacionals de transparència en matèria fiscal. Comporta com a tret essencial el compromís d'Andorra i de la Unió Europea d'intercanviar informació de manera automàtica sobre els comptes financers dels seus residents respectius.

El 12 de juny del 2013, la Comissió va publicar una proposta de Directiva que modificava la Directiva 2011/16/UE en què s'introduïa l'obligatorietat de l'intercanvi automàtic d'informació sobre comptes financers. Aquesta proposta va donar lloc a la Directiva 2014/107/UE, aprovada el 9 de desembre del 2014, que havia de ser transposada pels estats membres abans de l'1 de gener del 2016, amb un règim transitori particular per a Àustria, que disposa d'un any més per aplicar les seves disposicions.

Addicionalment, el Consell de la Unió Europea va aprovar la Directiva (UE) 2015/2060, que deroga la Directiva 2003/48/CE, sobre fiscalitat dels rendiments de l'estalvi, amb efectes des de l'1 de gener del 2016, llevat d'Àustria, on quedarà derogada a partir de l'1 de gener del 2017.

Aquesta modificació comporta un mecanisme intracomunitari d'intercanvi automàtic d'informació sobre rendes de l'estalvi de persones físiques que contribuirà a un millor control fiscal d'aquest tipus de rendes en l'àmbit de la Unió Europea, així com en els territoris d'Andorra, Liechtenstein, Mònaco, San Marino i Suïssa, que adoptaran mesures similars. Se supera el règim de coexistència d'intercanvi d'informació i de retenció en origen i les jurisdiccions accepten intercanviar informació fiscal de manera automàtica per tal d'alinear-se amb l'estàndard global adoptat per l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE), a petició del G-20. Així, el 15 de juliol del 2014 el Consell de l'OCDE va aprovar la nova

norma internacional relativa a l'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal (norma AEOI).

El 14 de maig del 2013, l'Ecofin va aprovar un mandat de negociació per revisar els acords en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi amb Liechtenstein, Mònaco, San Marino, Suïssa i Andorra. L'octubre del mateix any, el Principat d'Andorra va acceptar iniciar-ne les negociacions. Suïssa va signar l'acord amb la Unió Europea sobre intercanvi automàtic d'informació en relació amb informació fiscal el 27 de maig del 2015, el 28 d'octubre del 2015 el va signar Liechtenstein i el 8 de desembre del 2015, San Marino. Mònaco el va rubricar el 22 de febrer del 2016. Liechtenstein i San Marino són considerats *early adopters* perquè el primer intercanvi automàtic d'informació es produirà a partir del 2017 (a partir de les dades del 2016). En el cas de Mònaco, Suïssa i Andorra, el primer intercanvi automàtic d'informació hauria de tenir lloc a partir del 2018 (a partir de les dades del 2017).

La signatura d'aquest Acord mostra el ferm compromís d'Andorra de progressar cap a una major cooperació en matèria de bona governança i de transparència fiscal internacional. Les parts contractants, mitjançant una declaració comuna, es comprometen a adoptar les mesures al seu abast perquè el Protocol d'esmena entri en vigor l'1 de gener del 2017.

El nou Acord té en compte els avenços fets en el marc de la Unió Europea i de l'OCDE en relació amb l'assistència administrativa mútua en matèria fiscal. L'intercanvi automàtic s'aplicarà amb tots els estats membres de la Unió Europea de manera recíproca. En el pla material, el Protocol d'esmena de l'Acord transforma, modificant quasi íntegrament, l'acord existent sobre fiscalitat dels rendiments de l'estalvi. L'acord revisat comporta els elements següents essencials: l'intercanvi automàtic d'informació recíproc conforme a la norma comuna de declaració de l'OCDE, la qual s'ha integrat a l'Acord sense modificacions, i l'intercanvi d'informació fiscal amb sol·licitud prèvia conforme a l'estàndard OCDE fixat a l'article 5 del model d'acord d'intercanvi d'informació i a l'article 26 del model de conveni tributari sobre la renda i sobre el patrimoni de l'OCDE. L'intercanvi espontani d'informació no s'inclou en aquest Acord.

El Protocol conté quatre articles. L'article 1 modifica en profunditat l'Acord sobre la fiscalitat dels rendiments de l'estalvi, fet que suposa un nou acord d'intercanvi automàtic d'informació amb la Unió Europea, subdividit en deu articles i tres annexos. L'annex I conté la Norma comuna en matèria de comunicació i diligència deguda relativa a la informació sobre comptes financers aprovada per

l'OCDE; l'annex II, les normes complementàries sobre comunicació d'informació i de diligència deguda per a la informació de comptes financers, i l'annex III, la llista d'autoritats competents.

Els articles 2 a 4 del Protocol en regulen l'entrada en vigor i el camp d'aplicació. L'Acord d'intercanvi automàtic amb la Unió Europea inclou un protocol relatiu a l'intercanvi d'informació amb sol·licitud prèvia, que coincideix amb el marc normatiu que regula la Llei 3/2009, del 7 de setembre, d'intercanvi d'informació en matèria fiscal amb sol·licitud prèvia. Finalment, s'estableixen les llengües del Protocol d'esmena.

La forma del Protocol d'esmena va ser escollida per la Comissió Europea perquè el seu mandat de negociació era revisar l'acord de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi.

Aquest Acord està en línia amb la Declaració sobre l'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal de l'OCDE, a la qual es va afegir Andorra el 18 de juny del 2014. El 3 de desembre del 2015, Andorra va signar el Multilateral Competent Authority Agreement (MCAA), fent un pas més cap a la introducció futura de l'intercanvi d'informació fiscal que estableix el Conveni multilateral de l'OCDE i del Consell d'Europa sobre assistència administrativa mútua en matèria fiscal, signat el 2013 i aprovat pel Consell General el 28 de juliol del 2016.

Ateses les consideracions exposades, i tenint en compte que el Protocol va ser signat el 12 de febrer del 2016, s'aprova:

La ratificació del Protocol d'esmena de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes a la Directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data d'entrada en vigor d'aquest Protocol.

Protocol d'esmena de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes a la directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos

EL PRINCIPAT D'ANDORRA, en endavant "Andorra",

i

LA UNIÓ EUROPEA,

ambdós anomenats en endavant “part contractant” o, conjuntament, “parts contractants”,

Amb la intenció d'aplicar la Norma de l'OCDE per a l'intercanvi automàtic d'informació financera, en endavant la “norma global”, en un marc de cooperació entre les parts contractants,

Considerant que les parts contractants tenen una llarga i estreta relació pel que fa a la cooperació en matèria fiscal, en particular pel que fa a l'aplicació de mesures equivalents a les previstes en la Directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagaments d'interessos¹, i desitgen millorar el compliment fiscal internacional reforçant aquesta relació,

Considerant que les parts contractants desitgen arribar a un acord per millorar el compliment fiscal internacional sobre la base de l'intercanvi automàtic recíproc d'informació subjecte a una certa confidencialitat i altres proteccions, incloent-hi disposicions que limitin l'ús de la informació intercanviada,

Considerant que l'article 12 de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes a la Directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos², referit en endavant com l'“Acord”, en la forma prèvia a la seva esmena mitjançant aquest Protocol d'esmena, que actualment estableix l'intercanvi d'informació mitjançant sol·licitud limitat a les conductes que constitueixen frau fiscal i similars, hauria d'alinejar-se a la norma de l'OCDE en matèria de transparència i intercanvi d'informació en matèria fiscal,

Considerant que les parts contractants aplicaran les seves lleis i pràctiques respectives de protecció de dades en el tractament de les dades personals intercanviades de conformitat amb l'Acord esmenat mitjançant aquest Protocol d'esmena i es comprometen a notificar-se sense cap retard indegut qualsevol modificació substancial de les lleis i pràctiques esmentades,

Considerant que la Decisió 2010/625/UE de la Comissió de 19 d'octubre del 2010³ de conformitat amb la Directiva 95/46/EC⁴ relativa a la protecció adequada de les dades personals a Andorra afirmava que, per a totes les activitats que pertanyen a l'àmbit

de la Directiva esmentada, es considera que Andorra garanteix un nivell adequat de protecció de les dades personals transferides des de la Unió Europea,

Considerant que els estats membres i Andorra disposaran, a la data d'entrada en vigor d'aquest Protocol d'esmena: (i) de salvaguardes adequades per garantir que la informació rebuda en virtut de l'Acord esmenat mitjançant aquest Protocol d'esmena es mantingui confidencial i s'empri únicament per als objectius i per les persones o autoritats implicades en la determinació, la recaptació o el cobrament dels impostos, en l'aplicació o l'enjudiciament o en la resolució de recursos en matèria fiscal, o en la seva supervisió, així com per a altres objectius autoritzats, i (ii) de la infraestructura per a una relació d'intercanvi efectiu (incloent-hi els processos establerts per garantir intercanvis d'informació a temps, precisos, segurs i confidencials, comunicacions efectives i fiables, i capacitat per resoldre ràpidament qüestions i dubtes sobre intercanvis o sol·licituds d'intercanvi i d'administrar les disposicions de l'article 4 de l'Acord esmenat mitjançant aquest Protocol d'esmena),

Considerant que les “institucions financeres obligades a comunicar informació”, les “autoritats competents” que envien i les “autoritats competents” que reben informació, responsables del tractament de dades, haurien de conservar la informació processada de conformitat amb l'Acord esmenat mitjançant aquest Protocol d'esmena durant no més temps del necessari per assolir els objectius d'aquest Acord. Tenint en compte les diferències entre les legislacions dels estats membres i la d'Andorra, el període màxim de retenció per a cada part contractant hauria de ser establert d'acord amb el període de prescripció establert per la legislació tributària nacional de cada responsable del tractament de dades,

Considerant que les categories d'“institucions financeres obligades a comunicar informació” i de “comptes subjectes a comunicació d'informació” coberts per l'Acord esmenat mitjançant aquest Protocol d'esmena són dissenyades per limitar les oportunitats dels contribuents d'evitar que es comuniqui informació seva transferint els actius a “institucions financeres” o invertint en productes financers que quedin fora de l'àmbit de l'Acord esmenat mitjançant aquest Protocol d'esmena. Tanmateix, haurien de ser exclosos de l'àmbit d'aplicació, certes “institucions financeres” i comptes que presenten un risc baix de ser emprats per evadir impostos. Generalment no s'haurien d'incloure llandars perquè podrien ser obviats fàcilment repartint els comptes en diferents “institucions financeres”. La informació financera que ha de ser comunicada i intercanviada hauria de referir-se no

¹ DO UE L157, 26.6.2003, pàg. 38.

² DO UE L359, 4.12.2004, pàg. 33.

³ DO UE L277, 21.10.2010, pàg. 27.

⁴ DO UE L281, 23.11.1995, pàg. 31.

només a tots els ingressos rellevants (interessos, dividends i tipus similars d'ingressos), sinó també als saldos dels comptes i beneficis derivats de vendes d'actius financers", per tal de resoldre situacions en què un contribuent intenta amagar capital que representa ingressos o actius respecte dels quals ha evadit el pagament d'impostos. Per aquest motiu, el tractament de la informació en virtut de l'Acord esmenat mitjançant aquest Protocol d'esmena és necessari i proporcionat a l'objectiu de permetre a les administracions tributàries dels estats membres i d'Andorra d'identificar de manera correcta i inequívoca els contribuents concernits, d'administrar i aplicar les seves lleis fiscals en situacions transfrontereres, d'avaluar la probabilitat d'evasió fiscal i d'evitar investigacions posteriors innecessàries,

HAN ACORDAT EL SEGÜENT:

Article 1

L'Acord entre la Comunitat Europea i el Principat d'Andorra relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes a la Directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos (en endavant l'"Acord") serà esmenat de la manera següent:

(1) El títol de l'Acord se substitueix per:

"Acord entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea relatiu a l'intercanvi automàtic d'informació sobre comptes financers per millorar el compliment fiscal internacional";

(2) Els articles 1 a 19 se substitueixen per:

"Article. *Definicions*

A efectes d'aquest Acord:

(a) "Unió Europea" designa la Unió tal com va ser establerta pel Tractat sobre la Unió Europea i inclou els territoris on s'aplica el Tractat sobre el Funcionament de la Unió Europea en les condicions previstes en aquest darrer Tractat.

(b) "Estat membre" designa un estat membre de la Unió Europea.

(c) "Andorra" designa el Principat d'Andorra.

(d) "Autoritats competents d'Andorra" i "Autoritats competents dels estats membres" designen les autoritats enumerades a l'annex III, lletres (a) i de la (b) fins a l'(ac), respectivament. L'annex III forma part integrant d'aquest Acord. La llista d'"autoritats competents" de l'annex III pot ser modificada mitjançant una simple notificació a l'altra part contractant per a Andorra per a l'autoritat referida a

l'(a) i per a la Unió Europea per a les autoritats referides a (b) fins a (ac).

(e) "Institució financera d'un estat membre" designa (i) qualsevol "institució financera" que és resident en un estat membre, excepte qualsevol sucursal d'aquesta "institució financera" que estigui situada fora d'aquest estat membre, i (ii) qualsevol sucursal d'una "institució financera" que no sigui resident en aquest estat membre si aquesta sucursal es troba en aquest estat membre.

(f) "Institució financera d'Andorra" designa (i) qualsevol "institució financera" que és resident d'Andorra, excepte qualsevol sucursal d'aquesta "institució financera" que estigui situada fora d'Andorra, i (ii) qualsevol sucursal d'una "institució financera" que no sigui resident d'Andorra si aquesta sucursal es troba a Andorra.

(g) "Institució financera obligada a comunicar informació" designa qualsevol "institució financera d'un estat membre" o una "institució financera d'Andorra", segons el context, que no sigui una "institució financera no obligada a comunicar informació".

(h) "Compte subjecte a comunicació d'informació" designa un "compte subjecte a comunicació d'informació d'un estat membre" o un "compte subjecte a comunicació d'informació d'Andorra", segons el context, sempre i quan hagi estat identificat com els que estan sotmesos a procediments de diligència deguda, de conformitat amb els annexos I i II, establerts en aquest estat membre o a Andorra.

(i) "Compte subjecte a comunicació d'informació d'un estat membre" designa un "compte financer" obert en una "institució financera obligada a comunicar informació d'Andorra" i la titularitat del qual correspon a una o més persones d'un estat membre que són "persones subjectes a comunicació d'informació" o a una "ENF (Entitat No Financera) passiva" on una o més de les "persones que exerceixen el control" són "persones subjectes a comunicació d'informació d'un estat membre".

(j) "Compte subjecte a comunicació d'informació d'Andorra" designa un "compte financer" obert en una "institució financera obligada a comunicar informació d'un estat membre" i la titularitat del qual correspon a una o més persones d'Andorra que són "persones subjectes a comunicació d'informació" o a una "ENF passiva" on una o més de les "persones que exerceixen el control" són "persones subjectes a comunicació d'informació d'Andorra".

(k) "Persona d'un estat membre" designa una persona física o una "entitat" que és identificada per una "institució financera obligada a comunicar

informació d'Andorra" com a resident d'un estat membre d'acord amb els procediments de diligència deguda de conformitat amb els annexos I i II, o el cabdal relícte d'un causant que era resident d'un estat membre.

(l) "Persona d'Andorra" designa una persona física o una "entitat" que és identificada per una "institució financera obligada a comunicar informació d'un estat membre" com a resident d'Andorra d'acord amb els procediments de diligència deguda de conformitat amb els annexos I i II, o el cabdal relícte d'un causant que era resident d'Andorra.

2. Qualsevol terme entre cometes que no tingui una altra definició en aquest Acord tindrà el significat que tingui en aquell moment, (i) per als estats membres, en virtut de la Directiva 2011/16/UE del Consell relativa a la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat o, quan s'escaigui, la legislació nacional de l'estat membre que aplica aquest Acord, i (ii) per a Andorra, de conformitat amb la legislació nacional; aquest significat ha de ser coherent amb el significat establert als annexos I i II.

Qualsevol terme que no tingui una altra definició en aquest Acord o en els annexos I o II, excepte quan el context requereixi una altra definició, o l'"autoritat competent" d'un estat membre i l'"autoritat competent" d'Andorra acordin un significat comú tal com s'estableix a l'article 7 (d'acord amb la legislació nacional), tindrà el significat que tingui en aquell moment en el marc de la legislació de la jurisdicció concernida que aplica aquest Acord, (i) per als estats membres, en virtut de la Directiva 2011/16/UE del Consell relativa a la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat o, quan s'escaigui, el dret intern de l'estat membre concernit, i (ii) per a Andorra, de conformitat amb la legislació nacional; qualsevol significat derivat de la legislació fiscal aplicable de la jurisdicció concernida (un estat membre o Andorra) preval sobre un significat donat al terme per altres lleis d'aquesta jurisdicció.

Article 2. Intercanvi automàtic d'informació relativa als comptes subjectes a comunicació d'informació

1. En virtut de les disposicions d'aquest article i subjecte a les normes aplicables a la comunicació d'informació i diligència deguda establertes de conformitat amb els annexos I i II, que formen part integrant d'aquest Acord, l'"autoritat competent" d'Andorra intercanviarà anualment amb cada "autoritat competent" dels estats membres i l'"autoritat competent" de cada estat membre intercanviarà anualment amb l'"autoritat competent" d'Andorra de forma automàtica la informació obtinguda d'acord amb aquestes normes i especificada a l'apartat 2.

2. La informació que ha de ser intercanviada és, en el cas d'un estat membre respecte de cada "compte subjecte a comunicació d'informació d'Andorra", i, en el cas d'Andorra respecte de cada "compte subjecte a comunicació d'informació d'un estat membre":

(a) el nom, adreça, NIF i data i lloc de naixement (en el cas d'una persona física) de cada "persona subjecta a comunicació d'informació" que sigui "titular del compte" i, en el cas d'una "entitat" que sigui "titular del compte" i que, després de l'aplicació dels procediments de diligència deguda establerts de conformitat amb els annexos I i II, és identificada com tenint una o més "persones que exerceixen el control" que són "persona subjecta a comunicació d'informació", el nom, adreça i NIF de l'"entitat" i el nom, adreça, NIF i data i lloc de naixement de cada "persona subjecta a comunicació d'informació";

(b) el número de compte (o l'equivalent funcional en l'absència d'un número de compte);

(c) el nom i el número d'identificació (si existeix) de la "institució financera obligada a comunicar informació";

(d) el saldo o el valor del compte (incloent-hi, en el cas d'un "contracte d'assegurança amb valor en efectiu" o d'un "contracte d'anualitats", el "valor en efectiu" o valor de rescat) al final de l'any civil concernit o d'un altre període apropiat de comunicació d'informació o, si el compte va ser cancel·lat durant aquell any o període, al tancament del compte;

(e) en el cas d'un "compte de custòdia":

(i) l'import brut total d'interessos, l'import brut total de dividendes i l'import brut total en concepte d'altres rendes generades en relació als actius dipositats al compte, en cada cas pagats o creditats al compte (o respecte del compte) durant l'any civil o un altre període apropiat de comunicació d'informació; i

(ii) els ingressos bruts totals derivats de la venda o de l'amortització d'"actius financers" pagats o creditats al compte durant l'any civil o un altre període apropiat de comunicació d'informació respecte del qual la "institució financera obligada a comunicar informació" ha actuat com a custodi, corredor, agent designat o com a representant en qualsevol qualitat per al "titular del compte";

(f) en el cas d'un "compte de dipòsit", l'import brut total d'interessos pagats o creditats al compte durant l'any civil o un altre període apropiat de comunicació d'informació; i

(g) en el cas de qualsevol compte no descrit a les lletres (e) o (f) de l'apartat 2, l'import brut total pagat o creditat al "titular del compte" respecte del compte durant l'any civil o un altre període apropiat

de comunicació d'informació respecte del qual la "institució financera obligada a comunicar informació" és l'obligada o la deutora, incloent-hi l'import agregat de qualsevol pagament d'amortitzacions efectuat al "titular del compte" durant l'any civil o un altre període apropiat de comunicació d'informació.

Article 3. *Terminis i modalitats d'intercanvi automàtic d'informació*

1. A efectes de l'intercanvi d'informació de l'article 2, l'import i la caracterització dels pagaments efectuats en relació amb un "compte subjecte a comunicació d'informació" poden ser determinats d'acord amb els principis de la legislació fiscal de la jurisdicció (un estat membre o Andorra) que intercanvia informació.

2. A efectes de l'intercanvi d'informació de l'article 2, la informació intercanviada identificarà la divisa en què s'expressa cada import rellevant.

3. Pel que fa a l'apartat 2 de l'article 2, la informació ha de ser intercanviada respecte del primer any a partir de l'entrada en vigor del Protocol d'esmena signat el dia 12 de febrer de 2016 i tots els anys següents, i serà intercanviada en un termini de nou mesos després del final de l'any civil a què es refereix la informació.

4. Les "autoritats competents" intercanviaran automàticament la informació especificada a l'article 2 en un format estàndard comú de comunicació d'informació en llenguatge XML (*Extensible Markup Language*).

5. Les "autoritats competents" acordaran un o més mètodes per a la transmissió de dades, incloent-hi els estàndards d'enciptació.

Article 4. *Cooperació relativa al compliment i a l'execució*

L'"autoritat competent" d'un estat membre notificarà a l'"autoritat competent" d'Andorra i l'"autoritat competent" d'Andorra notificarà a l'"autoritat competent" d'un estat membre quan la primera "autoritat competent" (que notifica) té motius per creure que un error pot haver donat lloc a una comunicació d'informació incorrecta o incompleta en virtut de l'article 2 o que hi ha un incompliment per part d'una "institució financera obligada a comunicar informació" dels requisits d'informació aplicables i dels procediments de diligència deguda de conformitat amb els annexes I i II. L'autoritat competent notificada adoptarà totes les mesures apropiades previstes a la legislació nacional per corregir els errors o l'incompliment descrits en la notificació.

Article 5. *Intercanvi d'informació mitjançant sol·licitud*

1. No obstant les disposicions de l'article 2 i qualsevol altre acord que estableixi l'intercanvi d'informació mitjançant sol·licitud entre Andorra i qualsevol estat membre, l'"autoritat competent" d'Andorra i l'"autoritat competent" de qualsevol estat membre intercanviaran, mitjançant sol·licitud, informació previsiblement rellevant per a l'aplicació d'aquest Acord o per a l'administració o l'execució de la legislació nacional relativa als impostos de qualsevol natura i descripció establerts a Andorra i als estats membres, o a les seves subdivisions polítiques o autoritats locals en la mesura en què la fiscalitat fixada d'acord amb aquestes lleis nacionals no sigui contrària a un acord de doble imposició aplicable entre Andorra i l'estat membre concernit.

2. En cap cas les disposicions de l'apartat 1 d'aquest article i de l'article 6 seran interpretades en el sentit d'imposar a Andorra o a un estat membre l'obligació de:

(a) adoptar mesures administratives contràries a la legislació i la pràctica administrativa d'Andorra o d'aquest estat membre, respectivament;

(b) comunicar informació que no es pugui obtenir en el marc de la legislació o en l'exercici habitual de la pràctica administrativa d'Andorra o d'aquest estat membre, respectivament;

(c) comunicar informació que reveli qualsevol secret mercantil, empresarial, industrial, comercial o professional o procés mercantil, o informació, la revelació de la qual seria contrària a l'ordre públic.

3. Si la informació és requerida per un estat membre o per Andorra que actua com a jurisdicció requeridora de conformitat amb aquest article, Andorra o l'estat membre que actua com a jurisdicció requerida emprarà els seus mitjans d'obtenció d'informació per aconseguir la informació requerida, fins i tot malgrat que la jurisdicció requerida pugui no necessitar aquesta informació per a finalitats fiscals pròpies. L'obligació continguda en la frase anterior està subjecta a les limitacions de l'apartat 2, però en cap cas aquestes limitacions seran emprades per permetre a la jurisdicció requerida denegar l'intercanvi d'informació únicament perquè no té cap interès propi pel que fa a aquesta informació.

4. En cap cas les disposicions de l'apartat 2 seran emprades de manera a permetre a Andorra o a un estat membre denegar l'intercanvi d'informació únicament perquè la informació està en possessió d'un banc, d'una altra institució financera, representant o persona que actua en qualitat d'intermediari en la seva capacitat de fiduciari o

perquè està relacionada amb els interessos de propietat d'una persona.

5. Les “autoritats competents” acordaran els formularis estàndard a emprar així com un o més mètodes de transmissió de dades, incloent-hi els estàndards d'enciptació.

Article 6. Confidencialitat i protecció de dades

1. Qualsevol informació obtinguda per una jurisdicció (un estat membre o Andorra) de conformitat amb aquest Acord serà considerada confidencial i protegida de la mateixa manera que la informació obtinguda en el marc de la legislació nacional d'aquesta jurisdicció i, en la mesura necessària per a la protecció de les dades personals, d'acord amb la legislació nacional aplicable i les salvaguardes que puguin ser especificades per la jurisdicció que proporciona la informació requerida de conformitat amb la seva legislació nacional.

2. La informació tractada en virtut d'aquest Acord serà conservada durant el temps estrictament necessari per assolir els objectius d'aquest Acord, i, en qualsevol cas, per a cada responsable del tractament de dades, d'acord amb les seves normes nacionals sobre prescripció.

3. Aquesta informació serà en qualsevol cas revelada només a les persones i autoritats (incloent-hi tribunals, organismes administratius o de supervisió) implicades en la determinació, la recaptació o el cobrament dels impostos d'aquesta jurisdicció (un estat membre o Andorra), en l'aplicació o l'enjudiciament o la resolució de recursos en matèria fiscal o en la seva supervisió. Únicament les persones o autoritats esmentades podran emprar la informació i només als efectes enumerats en la frase anterior. Podran, no obstant les disposicions de l'apartat 1, divulgar-ho en el marc de processos judicials públics o en decisions judicials relatives a aquests impostos.

4. No obstant les disposicions dels apartats anteriors, la informació rebuda per una jurisdicció (un estat membre o Andorra) podrà ser emprada amb altres objectius quan aquesta informació també pugui ser emprada d'acord amb la legislació de la jurisdicció que proporciona la informació (Andorra o un estat membre, respectivament) i l'“autoritat competent” d'aquesta jurisdicció autoritzi aquest ús. La informació proporcionada per una jurisdicció (un estat membre o Andorra) a una altra jurisdicció (Andorra o un estat membre, respectivament) pot ser transmesa per aquesta darrera a una tercera jurisdicció (que ha de ser un altre estat membre), prèvia autorització de l'autoritat competent de la primera jurisdicció esmentada de qui procedeix la informació.

La informació proporcionada per un estat membre a un altre estat membre en el marc de la seva legislació aplicable que implementa la Directiva del Consell 2011/16/UE relativa a la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat pot ser transmesa a Andorra prèvia autorització de l'“autoritat competent” de l'estat membre de qui procedeix la informació.

5. Cada “autoritat competent” d'un estat membre o d'Andorra notificarà immediatament a l'altra “autoritat competent”, és a dir, la d'Andorra o la d'aquest estat membre, respectivament, pel que fa a qualsevol vulneració de la confidencialitat, no aplicació de les salvaguardes i qualsevol sanció i acció correctiva imposades conseqüentment.

Article 7. Consultes i suspensió d'aquest Acord

1. Si sorgeixen dificultats en la implementació o la interpretació d'aquest Acord, qualsevol de les “autoritats competents” d'Andorra o d'un estat membre podran demanar consultes entre l'“autoritat competent” d'Andorra i una o més “autoritats competents” dels estats membres per desenvolupar mesures apropiades per garantir el compliment d'aquest Acord. Aquestes “autoritats competents” notificaran immediatament a la Comissió Europea i a les “autoritats competents” dels altres estats membres el resultat de les seves consultes. Pel que fa a les qüestions d'interpretació, la Comissió Europea podrà participar en les consultes a petició de qualsevol “autoritat competent”.

2. Si la consulta es refereix a un incompliment important de les disposicions d'aquest Acord, i el procediment descrit a l'apartat 1 no dona lloc a un arranjament satisfactori, l'“autoritat competent” d'un estat membre o d'Andorra pot suspendre l'intercanvi d'informació en virtut d'aquest Acord envers, respectivament, Andorra o un estat membre concret, notificant-ho per escrit a l'altra “autoritat competent” concernida. Aquesta suspensió serà efectiva immediatament. A efectes d'aquest apartat, un incompliment important inclou, sense limitar-se, l'incompliment de les disposicions en matèria de confidencialitat i de protecció de dades d'aquest Acord, la manca per part de l'“autoritat competent” d'un estat membre o d'Andorra de proporcionar a temps la informació apropiada tal com es requereix en aquest Acord o la definició de la condició de les “entitats” o comptes com a “institucions financeres no obligades a comunicar informació” i “comptes exclosos” d'una manera que sigui contrària als objectius d'aquest Acord.

Article 8. Esmenes

1. Les parts contractants es consultaran en cada ocasió en què s'adopti una modificació important a nivell de l'OCDE de qualsevol dels elements de la norma global o -si les parts contractants ho consideren necessari- per millorar el funcionament tècnic d'aquest Acord o per avaluar i reflectir altres desenvolupaments internacionals. Les consultes tindran lloc en el termini d'un mes a partir de la sol·licitud d'una de les parts contractants o al més aviat possible en casos urgents.

2. Sobre la base d'aquest contacte, les parts contractants podran consultar-se per examinar si és necessari esmenar aquest Acord.

3. A efectes de les consultes referides als apartats 1 i 2, cada part contractant informará l'altra part contractant sobre els possibles desenvolupaments que podrien afectar el bon funcionament d'aquest Acord. Això també inclourà qualsevol acord rellevant entre una de les parts contractants i un estat tercer.

4. Arran de les consultes, aquest Acord podrà ser esmenat mitjançant un protocol o un nou acord entre les parts contractants.

Article 9. *Denúncia*

Qualsevol de les parts contractants pot denunciar aquest Acord adreçant una notificació de denúncia per escrit a l'altra part contractant. Aquesta denúncia serà efectiva el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de 12 mesos després de la data de notificació de denúncia. En cas de denúncia, tota la informació anteriorment rebuda en virtut d'aquest Acord romandrà confidencial i subjecta a l'article 6 d'aquest Acord.

Article 10. *Aplicació territorial*

Aquest Acord s'aplica, per una banda, als territoris dels estats membres en què s'apliquen el Tractat de la Unió Europea i el Tractat de Funcionament de la Unió Europea i en les condicions previstes en aquests tractats i, per altra banda, al territori d'Andorra."

(3) els annexos se substitueixen per:

"ANNEX I

NORMA COMUNA EN MATÈRIA DE COMUNICACIÓ I DILIGÈNCIA DEGUDA RELATIVA A LA INFORMACIÓ SOBRE COMPTES FINANCERS (CRS, "NORMA COMUNA D'INFORMACIÓ")

SECCIÓ I

REQUISITS GENERALS DE LA COMUNICACIÓ D'INFORMACIÓ

A. D'acord amb els apartats C a E, qualsevol "institució financera obligada a comunicar informació" haurà de comunicar l'"autoritat competent" de la seva jurisdicció (un estat membre o Andorra) la informació següent relativa a cada "compte subjecte a comunicació d'informació" d'aquesta "institució financera obligada a comunicar informació":

1. el nom, adreça, jurisdicció de residència (un estat membre o Andorra), NIF i data i lloc de naixement (en el cas d'una persona física) de cada "persona subjecta a comunicació d'informació" que sigui "titular del compte" i, en el cas d'una "entitat" que sigui "titular del compte" i que, després de l'aplicació dels procediments de diligència deguda establerts de conformitat amb les seccions V, VI i VII, és identificada com tenint una o més "persones que exerceixen el control" que són "persona subjecta a comunicació d'informació", el nom, adreça, jurisdicció (un estat membre, Andorra o una altra jurisdicció) de residència i NIF de l'"entitat" i el nom, adreça, jurisdicció (un estat membre o Andorra) de residència, NIF i data i lloc de naixement de cada "persona subjecta a comunicació d'informació";

2. el número de compte (o equivalent funcional en l'absència d'un número de compte);

3. el nom i el número d'identificació (si existeix) de la "institució financera obligada a comunicar informació";

4. el saldo o valor del compte (incloent-hi, en el cas d'un "contracte d'assegurança amb valor en efectiu" o d'un "contracte d'annualitats", el "valor en efectiu" o valor de rescat) al final de l'any civil concernit o d'un altre període apropiat de comunicació d'informació o, si el compte va ser cancel·lat durant aquell any o període, al tancament del compte;

5. en el cas d'un "compte de custòdia":

(a) l'import brut total d'interessos, l'import brut total de dividendes i l'import brut total en concepte d'altres rendes generades en relació als actius dipositats al compte, en cada cas pagats o creditats al compte (o respecte del compte) durant l'any civil o un altre període apropiat de comunicació d'informació; i

(b) els ingressos bruts totals derivats de la venda o de l'amortització dels "actius financers" pagats o creditats al compte durant l'any civil o un altre període apropiat de comunicació d'informació respecte del qual la "institució financera obligada a

comunicar informació” ha actuat com a custodi, corredor, agent designat o com a representant en qualsevol qualitat per al “titular del compte”;

6. en el cas d’un “compte de dipòsit”, l’import brut total d’interessos pagats o creditats al compte durant l’any civil o un altre període apropiat de comunicació d’informació; i

7. en el cas de qualsevol compte no descrit al subapartat A(5) o (6), l’import brut total pagat o creditat al “titular del compte” respecte del compte durant l’any civil o un altre període apropiat de comunicació d’informació respecte del qual la “institució financera obligada a comunicar informació” és l’obligada o la deutora, incloent-hi l’import agregat de qualsevol pagament d’amortitzacions efectuat al “titular del compte” durant l’any civil o un altre període apropiat de comunicació d’informació.

B. La informació comunicada ha d’identificar la divisa en què s’expressa cada import.

C. No obstant el subapartat A(1), respecte de cada “compte subjecte a comunicació d’informació” que és un “compte preexistent”, el NIF o la data de naixement no han de ser comunicats si aquest NIF o data de naixement no figuren al registre de la “institució financera obligada a comunicar informació” i a més no es requereix que aquesta “institució financera obligada a comunicar informació” ho recopili de conformitat amb la legislació nacional o amb qualsevol instrument jurídic de la Unió Europea (si s’escau). Tanmateix, es requereix a una “institució financera obligada a comunicar informació” que faci els esforços raonables per obtenir el NIF i la data de naixement respecte dels “comptes preexistents” com a molt tard al final del segon any civil que segueix l’any en què els “comptes preexistents” van ser identificats com a “comptes subjectes a comunicació d’informació”.

D. No obstant el subapartat A(1), el NIF no requereix ser comunicat si no s’emet per l’estat membre concernit, per Andorra o per una altra jurisdicció de residència.

E. No obstant el subapartat A(1), el lloc de naixement no requereix ser comunicat excepte si la “institució financera obligada a comunicar informació” ha d’obtenir-lo i comunicar-lo d’acord amb la legislació nacional i consta a la base de dades de cerca electrònica mantinguda per la “institució financera obligada a comunicar informació”.

SECCIÓ II

REQUISITS GENERALS DE DILIGÈNCIA DEGUDA

A. Es considera que un compte és un “compte subjecte a comunicació d’informació” en la data en què s’identifica com a tal en virtut dels procediments de diligència deguda de les seccions II a VII i, excepte si es disposa altrament, la informació respecte d’un “compte subjecte a comunicació d’informació” ha de ser proporcionada anualment en l’any civil que segueix l’any a què es refereix la informació.

B. El saldo o valor d’un compte es determina el darrer dia de l’any civil o d’un altre període apropiat de comunicació d’informació.

C. Quan calgui determinar el líndar del saldo o del valor el darrer dia d’un any civil, el saldo o el valor rellevants hauran de ser determinats el darrer dia del període de comunicació d’informació que finalitzi amb l’any civil o dins l’any civil.

D. Cada estat membre o Andorra pot permetre que les “institucions financeres obligades a comunicar informació” utilitzin proveïdors de serveis per complir amb les obligacions de comunicació d’informació i de diligència deguda imposades a aquestes “institucions financeres obligades a comunicar informació”, tal com estableix la legislació nacional, però aquestes obligacions continuaran sent responsabilitat de les “institucions financeres obligades a comunicar informació”.

E. Cada estat membre o Andorra pot permetre a les “institucions financeres obligades a comunicar informació” que apliquin a “comptes preexistents” els procediments de diligència deguda per a “comptes nous” i a “comptes de menor valor” els procediments de diligència deguda per a “comptes de major valor”. Quan un estat membre o Andorra permet que s’emprin en “comptes preexistents” els procediments de diligència deguda per a “comptes nous”, continuen aplicant-se les normes aplicables en general als “comptes preexistents”.

SECCIÓ III

DILIGÈNCIA DEGUDA PER A COMPTES PREEXISTENTS DE PERSONA FÍSICA

S’aplicaran els procediments següents per identificar els “comptes subjectes a comunicació d’informació” entre els “comptes preexistents de persona física”.

A. Comptes que no han de ser revisats, identificats o comunicats. Un “compte preexistent de persona física” que sigui un “contracte d’assegurança amb

valor en efectiu” o un “contracte d’anualitats” no ha de ser revisat, identificat o comunicat, sempre i quan la “institució financera obligada a comunicar informació” estigui impedida de forma efectiva per llei per vendre aquests contractes a residents d’una “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació”.

B. Comptes de menor valor. Els procediments següents s’apliquen als “comptes de menor valor”.

1. Domicili. Si la “institució financera obligada a comunicar informació” té als seus registres un domicili actualitzat de la persona física “titular del compte” basat en “proves documentals”, la “institució financera obligada a comunicar informació” pot tractar de la persona física “titular del compte” com a resident fiscal de l’estat membre, d’Andorra o d’una altra jurisdicció en què es trobi l’adreça per determinar si aquesta persona física “titular del compte” és una “persona subjecta a comunicació d’informació”.

2. Cerca en registres electrònics. Si la “institució financera obligada a comunicar informació” no es basa en un domicili actualitzat de la persona física “titular del compte” basat en “proves documentals” tal com s’estableix al subapartat B(1), la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de revisar les dades susceptibles de cerca electrònica que mantingui la “institució financera obligada a comunicar informació” per a qualsevol dels indicis següents i aplicar els subapartats B(3) a (6):

(a) identificació del “titular del compte” com a resident d’una “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació”;

(b) adreça postal o domicili actual (inclòs un apartat de correus) en una “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació”;

(c) un o més números de telèfon en una “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació” i cap número de telèfon a Andorra o a l’estat membre de la “institució financera obligada a comunicar informació”, segons el context;

(d) ordres permanents (que no siguin respecte d’un “compte de dipòsit”) de transferència de fons a un compte obert en una “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació”;

(e) un poder notarial de representació vigent o una autorització de firma atorgat a una persona que tingui una adreça en una “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació”; o

(f) una ordre de retenció de correspondència o una adreça per a la recepció de correspondència en una “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació” si la “institució financera obligada a comunicar informació” no té cap altra adreça en els seus arxius per al “titular del compte”.

3. Si no es troba cap dels indicis enumerats al subapartat B(2) en la cerca electrònica, no caldrà cap mesura suplementària fins que es produeixi un canvi de circumstàncies que doni lloc a un o més indicis associats al compte, o fins que el compte esdevingui un “compte de major valor”.

4. Si la cerca electrònica detecta qualsevol dels indicis enumerats als subapartats B(2)(a) a (e), o si es produeix un canvi en les circumstàncies que dona lloc a un o més indicis associats amb el compte, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de considerar el “titular del compte” com a resident fiscal de cada “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació” per a qui s’hagi identificat un indicatiu, excepte si tria aplicar el subapartat B(6) i una de les excepcions previstes en aquest subapartat sigui aplicable respecte d’aquest compte.

5. Si es descobreix una ordre de retenció de correspondència o una adreça per a la recepció de correspondència en la cerca electrònica i no s’identifica cap altra adreça i cap dels altres indicis enumerats als subapartats B(2)(a) a (e) per al “titular del compte”, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà, de la manera més apropiada segons les circumstàncies, d’aplicar la cerca a arxius de paper descrita al subapartat C(2), o intentar aconseguir del “titular del compte” una declaració o “proves documentals” per establir la o les residències fiscals d’aquest “titular del compte”. Si la cerca de paper no aconsegueix establir un indicatiu i l’intent d’aconseguir una declaració o “proves documentals” no dona resultats, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de comunicar a l’“autoritat competent” del seu estat membre o d’Andorra, segons el context, que el compte no està documentat.

6. Tot i que trobi indicis relatius al subapartat B(2), una “institució financera obligada a comunicar informació” no haurà de tractar un “titular del compte” com a resident d’una “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació” si:

(a) la informació del “titular del compte” conté una adreça postal o un domicili actualitzats en una “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació”, un o més números de telèfon en aquesta “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació” (i cap número de telèfon a Andorra o a l’estat membre de la “institució financera obligada a comunicar informació”, segons el context) o ordres permanents (relatius a “comptes financers” que no siguin “comptes de dipòsit”) de transferència de fons a un compte obert en una “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació”, i la “institució financera

obligada a comunicar informació” obté, o ha revisat prèviament i conserva als seus registres:

(i) una declaració del “titular del compte” de la o les jurisdiccions de residència (un estat membre, Andorra o altres jurisdiccions) d'aquest titular que no inclogui aquesta “jurisdicció subjecta a comunicació d'informació”; i

(ii) “proves documentals” que estableixin la condició del “titular del compte” com no subjecte a comunicació d'informació.

(b) la informació del “titular del compte” inclou un poder notarial de representació o una autorització de firma vigents atorgat a una persona domiciliada a la “jurisdicció subjecta a comunicació d'informació”, i la “institució financera obligada a comunicar informació” obté, o ha revisat prèviament i conserva als seus registres:

(i) una declaració del “titular del compte” de la o les jurisdiccions de residència (un estat membre, Andorra o altres jurisdiccions) d'aquest titular que no inclogui aquesta “jurisdicció subjecta a comunicació d'informació”; o

(ii) “proves documentals” que estableixin la condició del “titular del compte” com no subjecte a comunicació d'informació.

C. Procediments de revisió reforçada dels “comptes de major valor”. S'apliquen els procediments següents de revisió reforçada respecte dels “comptes de major valor”.

1. Cerca en registres electrònics. Pel que fa als “comptes de major valor”, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de revisar les dades que puguin ser cercades electrònicament que mantingui la “institució financera obligada a comunicar informació” per trobar qualsevol dels indicis descrits al subapartat B(2).

2. Cerca a registres de paper. Si les bases de dades de cerca electrònica de la “institució financera obligada a comunicar informació” contenen camps per a la inclusió i captura de tota la informació descrita al subapartat C(3), no caldrà fer una altra cerca en els registres de paper. Si les bases de dades electròniques no recullen tota aquesta informació, la “institució financera obligada a comunicar informació” també haurà de revisar, pel que fa a un “compte de major valor”, l'arxiu mestre actual del client i, en la mesura en què no hi estiguin inclosos, els documents següents associats amb el compte i obtinguts per la “institució financera obligada a comunicar informació” en els darrers cinc anys per trobar qualsevol dels indicis descrits al subapartat B(2):

(a) les “proves documentals” més recents recopilades respecte del compte;

(b) el contracte o documentació més recent d'obertura del compte;

(c) la documentació més recent obtinguda per la “institució financera obligada a comunicar informació” de conformitat amb els “procediments AML/KYC” (Lluita contra el Blanqueig de Capital i Conegui el Seu Client) o per a d'altres objectius regulatoris;

(d) qualsevol poder notarial de representació o autorització de firma vigents; i

(e) qualsevol ordre permanent (excepte les ordres relatives a “comptes de dipòsit”) de transferència de fons vigent.

3. Excepció en la mesura en què les bases de dades contenen informació suficient. Una “institució financera obligada a comunicar informació” no ha de dur a terme la cerca de registres de paper descrita al subapartat C(2) quan la informació susceptible de cerca electrònica inclou el següent:

(a) el tipus de residència del “titular del compte”;

(b) el domicili i l'adreça postal del “titular del compte” que consten actualment als arxius de la “institució financera obligada a comunicar informació”;

(c) el o els números de telèfon del “titular del compte” que, si s'escau, consten als arxius de la “institució financera obligada a comunicar informació”;

(d) en el cas dels “comptes financers” que no siguin “comptes de dipòsit”, si existeixen ordres permanents de transferència de fons del compte a un altre compte (incloent-hi un compte d'una altra sucursal de la “institució financera obligada a comunicar informació” o d'una altra “institució financera”);

(e) si existeix actualment una adreça per a la recepció de correspondència o una ordre per a la retenció de correspondència per al “titular del compte”; i

(f) si existeix un poder notarial de representació o una autorització de firma en relació amb el compte.

4. Consulta al gestor personal sobre el seu coneixement de fet. A més de les cerques en registres electrònics i de paper descrites als subapartats C(1) i (2), la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de tractar com a “compte subjecte a comunicació d'informació” qualsevol “compte de major valor” assignat a un gestor personal (incloent-hi qualsevol “compte financer” agregat a aquest “compte de major valor”) si el gestor personal té coneixement de fet que el “titular del compte” és una “persona subjecta a comunicació d'informació”.

5. Efectes de la constatació d'indici.

(a) Si en la revisió reforçada dels “comptes de major valor” descrita a l'apartat C no es constata cap indicati dels descrits al subapartat B(2), i el compte no és identificat com mantingut per una “persona subjecta a comunicació d'informació” al subapartat C(4), no caldrà cap mesura suplementària fins que no es produeixi un canvi de circumstàncies que doni lloc a un o més indicis que s'associïn al compte.

(b) Si en la revisió reforçada dels “comptes de major valor” descrita a l'apartat C es constata un dels indicis enumerats als subapartats B(2)(a) a (e), o si es produeix un canvi posterior de circumstàncies que doni lloc a un o més indicis associats al compte, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de tractar el compte com a “compte subjecte a comunicació d'informació” respecte de cada “jurisdicció subjecta a comunicació d'informació” sobre el qual s'ha identificat un indicati, excepte si opta per aplicar el subapartat B(6), i si una de les excepcions d'aquest subapartat és aplicable a aquest compte.

(c) Si en la revisió reforçada dels “comptes de major valor” descrita a l'apartat C, es constaten ordres de retenció de correspondència o una adreça per a la recepció de correspondència i no s'ha trobat cap altre adreça o indicati dels enumerats als subapartats B(2)(a) a (e) per al “titular del compte”, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà d'obtenir d'aquest “titular del compte” una declaració o “proves documentals” per establir la o les residències fiscals del “titular del compte”. Si la “institució financera obligada a comunicar informació” no pot aconseguir-ne la declaració o les “proves documentals”, haurà de comunicar a l'“autoritat competent” del seu estat membre o d'Andorra, segons el context, que el compte no està documentat.

6. Si el “compte preexistent de persona física” no és un “compte de major valor” el 31 de desembre abans de l'entrada en vigor del Protocol d'esmena signat el 12 de febrer de 2016 però passa a ser un “compte de major valor” el darrer dia d'un any civil posterior, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de complimentar els procediments de revisió reforçada descrits a l'apartat C respecte d'aquest compte l'any següent després de l'any en què el compte passa a ser un “compte de major valor”. Si, basant-se en aquesta revisió, el compte és identificat com a “compte subjecte a comunicació d'informació”, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de comunicar la informació exigida relativa a aquest compte respecte de l'any en què s'identifiqui com a “compte subjecte a comunicació d'informació” i anualment durant els

anys posteriors, excepte si el “titular del compte” deixa de ser una “persona subjecta a comunicació d'informació”.

7. Una vegada que una “institució financera obligada a comunicar informació” apliqui els procediments de revisió reforçada descrits a l'apartat C a un “compte de major valor”, la “institució financera obligada a comunicar informació” no tindrà l'obligació de tornar a aplicar aquests procediments, excepte la consulta al gestor personal descrita al subapartat C(4), al mateix “compte de major valor” en els anys posteriors, excepte si el compte no està documentat, en aquest cas la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de tornar a aplicar-los anualment fins que el compte deixi de ser no documentat.

8. Si es produeix un canvi de circumstàncies pel que fa a un “compte de major valor” que doni lloc a un o més indicis descrits al subapartat B(2) que s'associïn al compte, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de tractar el compte com a “compte subjecte a comunicació d'informació” respecte de cada “jurisdicció subjecta a comunicació d'informació” per a qui s'ha identificat un indicati, excepte si opta per aplicar el subapartat B(6) i una de les excepcions del subapartat esmentat sigui aplicable a aquest compte.

9. Una “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de posar en pràctica procediments per garantir que un gestor personal identifiqui qualsevol canvi de circumstàncies d'un compte. Per exemple, si es notifica a un gestor personal que el “titular del compte” té una nova adreça postal a una “jurisdicció subjecta a comunicació d'informació”, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de considerar la nova adreça com un canvi de circumstàncies i, si opta per aplicar el subapartat B(6), haurà d'obtenir la documentació pertinent del “titular del compte”.

D. La revisió dels “comptes preexistents de major valor de persona física” haurà de finalitzar en un termini màxim d'un any a partir de l'entrada en vigor del Protocol d'esmena signat el 12 de febrer de 2016. La revisió dels “comptes preexistents de menor valor de persona física” haurà de finalitzar en un termini de dos anys després de l'entrada en vigor del Protocol d'esmena signat el 12 de febrer de 2016.

E. Qualsevol “compte preexistent de persona física” que hagi estat identificat com a “compte subjecte a comunicació d'informació” de conformitat amb aquesta secció haurà de ser tractat com a “compte subjecte a comunicació d'informació” tots els anys següents, excepte si el “titular del compte” deixa de ser una “persona subjecta a comunicació d'informació”.

SECCIÓ IV

DILIGÈNCIA DEGUDA PER A COMPTES NOUS DE PERSONA FÍSICA

Els procediments següents s'apliquen a efectes d'identificar “comptes subjectes a comunicació d'informació” entre els “comptes nous de persona física”.

A. Pel que fa als “comptes nous de persona física”, en el moment de l'obertura del compte, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà d'obtenir una declaració que podrà formar part de la documentació d'obertura del compte que permeti a la “institució financera obligada a comunicar informació” determinar la o les residències fiscals del “titular del compte” i confirmar la credibilitat d'aquesta declaració sobre la base de la informació aconseguida per aquesta “institució financera obligada a comunicar informació” en relació amb l'obertura del compte, incloent-hi tota documentació recopilada d'acord amb els “procediments AML/KYC”.

B. Si la declaració estableix que el “titular del compte” és resident fiscal en una “jurisdicció subjecta a comunicació d'informació”, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de tractar el compte com a “compte subjecte a comunicació d'informació” i la declaració també haurà d'incloure el NIF del “titular del compte” respecte d'aquesta “jurisdicció subjecta a comunicació d'informació” (subjecte a l'apartat D de la secció I) i la data de naixement del “titular del compte”.

C. Si es produeix un canvi de circumstàncies respecte d'un “compte nou de persona física” que fa que la “institució financera obligada a comunicar informació” sap, o té motius per saber, que l'original de la declaració és incorrecte o no fiable, la “institució financera obligada a comunicar informació” no podrà comptar amb la declaració original i haurà d'obtenir una declaració vàlida que estableixi la o les residències fiscals del “titular del compte”.

SECCIÓ V

DILIGÈNCIA DEGUDA PER A COMPTES PREEXISTENTS D'ENTITAT

Els procediments següents s'apliquen a efectes d'identificar els “comptes subjectes a comunicació d'informació” entre els “comptes preexistents d'entitat”.

A. Comptes d'“entitat” no subjectes a revisió, identificació o comunicació d'informació. A menys

que la “institució financera obligada a comunicar informació” triï una altra opció, o bé respecte de tots els “comptes preexistents d'entitat” o, separadament, respecte de qualsevol grup clarament identificat d'aquests comptes, un “compte preexistent d'entitat” amb un saldo o valor agregat que no superi 250.000 USD o un import equivalent expressat en la divisa nacional de cada estat membre o d'Andorra, el 31 de desembre abans de l'entrada en vigor del Protocol d'esmena signat el 12 de febrer de 2016, no haurà de ser objecte de revisió, identificació, o comunicació d'informació com a “compte subjecte a comunicació d'informació” fins que el seu saldo o valor agregat superi l'import esmentat al darrer dia d'un any civil posterior.

B. Comptes d'“entitat” subjectes a revisió. Un “compte preexistent d'entitat” que té un saldo o valor agregat que superi els 250.000 USD o un import equivalent expressat en la divisa nacional de cada estat membre o d'Andorra, el 31 de desembre anterior a l'entrada en vigor del Protocol d'esmena signat el 12 de febrer de 2016, i un “compte preexistent d'entitat” que no superi, en data de 31 de desembre abans de l'entrada en vigor del Protocol d'esmena signat el 12 de febrer de 2016, l'import esmentat, però que el saldo o valor agregat del compte superi l'import esmentat al darrer dia d'un any civil, haurà de ser revisat de conformitat amb els procediments establerts a l'apartat D.

C. Comptes d'“entitat” subjectes a comunicació d'informació. Pel que fa als “comptes preexistents d'entitat” descrits a l'apartat B, només es tractaran com a “comptes subjectes a comunicació d'informació” els comptes, la titularitat dels quals correspongui a una o més “entitats” que siguin “persones subjectes a comunicació d'informació”, o a “ENF passives” on una o més “persones que exerceixen el control” són “persones subjectes a comunicació d'informació”.

D. Procediments de revisió per identificar comptes d'“entitat” subjectes a comunicació d'informació. Pel que fa als “comptes preexistents d'entitat” descrits a l'apartat B, una “institució financera obligada a comunicar informació” haurà d'aplicar els procediments de revisió següents per determinar si la titularitat del compte correspon a una o més “persones subjectes a comunicació d'informació”, o a “ENF passives” on una o més “persones que exerceixen el control” són “persones subjectes a comunicació d'informació”:

1. Determinar si l'“entitat” és una “persona subjecta a comunicació d'informació”.

(a) Revisar la informació conservada a efectes reglamentaris o de relació amb el client (incloent-hi la informació recopilada de conformitat amb els

“procediments AML/KYC”) per determinar si la informació indica que el “titular del compte” és resident d’una “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació”. A aquest efecte, la informació que indica que el “titular del compte” és resident d’una “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació” inclou el lloc de constitució o de direcció, o una adreça en una “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació”.

(b) Si la informació indica que el “titular del compte” és resident d’una “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació”, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de tractar el compte com a “compte subjecte a comunicació d’informació” a menys que obtingui una declaració del “titular del compte”, o determini justificadament, basant-se en la informació de què disposi o que sigui de domini públic, que el “titular del compte” no és una “persona subjecta a comunicació d’informació”.

2. Determinar si l’“entitat” és una “ENF passiva” on una o més “persones que exerceixen el control” són “persones subjectes a comunicació d’informació”. Pel que fa a un titular d’un “compte preexistent d’entitat” (incloent-hi una “entitat” que sigui una “persona subjecte a comunicació d’informació”), la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de determinar si el “titular del compte” és una “ENF passiva” on una o més “persones que exerceixen el control” són “persones subjectes a comunicació d’informació”. Si una de les “persones que exerceixen el control” d’una “ENF passiva” és una “persona subjecta a comunicació d’informació”, el compte haurà de rebre el tractament d’un “compte subjecte a comunicació d’informació”. En efectuar aquestes determinacions, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de seguir les indicacions dels subapartats D(2)(a) a (c) de la manera més apropiada segons les circumstàncies.

(a) Determinar si el “titular del compte” és una “ENF passiva”. A efectes de la determinació de si el “titular del compte” és una “ENF passiva”, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà d’obtenir una declaració del “titular del compte” per establir la seva condició, excepte si disposa d’informació o si la informació és de domini públic, que permeti determinar justificadament que el “titular del compte” és una “ENF activa” o una “institució financera” diferent de l’“entitat d’inversió” descrita al subapartat A(6)(b) de la secció VIII que no sigui una “institució financera d’una jurisdicció participant”.

(b) Determinar les “persones que exerceixen el control” del “titular del compte”. Per tal de determinar les “persones que exerceixen el control”

del “titular del compte”, una “institució financera obligada a comunicar informació” podrà basar-se en informació recopilada i conservada de conformitat amb els “procediments AML/KYC”.

(c) Determinar si una “persona que exerceix el control” d’una “ENF passiva” és una “persona subjecta a comunicació d’informació”. Per tal de determinar si una “persona que exerceix el control” d’una “ENF passiva” és una “persona subjecta a comunicació d’informació”, la “institució financera obligada a comunicar informació” podrà basar-se en:

(i) informació obtinguda i conservada de conformitat amb els “procediments AML/KYC” en el cas d’un “compte preexistent d’entitat” la titularitat del qual correspon a una o més ENF amb un saldo o valor agregat que no superi 1.000.000 USD o un import equivalent expressat en la divisa nacional de cada estat membre o d’Andorra; o

(ii) una declaració del “titular del compte” o de la “persona que exerceix el control” de la o les jurisdiccions (un estat membre, Andorra o una altra jurisdicció) on la “persona que exerceix el control” és resident fiscal.

E. Terminis de revisió i procediments addicionals aplicables als “comptes preexistents d’entitat”.

1. La revisió de “comptes preexistents d’entitat” el saldo o valor agregat dels quals superi 250.000 USD o un import equivalent expressat en la divisa nacional de cada estat membre o d’Andorra el 31 de desembre de l’any anterior a l’entrada en vigor del Protocol d’esmena signat el 12 de febrer de 2016, haurà de completar-se en un termini de dos anys a partir de l’entrada en vigor.

2. La revisió de “comptes preexistents d’entitat”, el saldo o valor agregat dels quals no superi 250.000 USD o un import equivalent expressat en la divisa nacional de cada estat membre o d’Andorra el 31 de desembre de l’any anterior a l’entrada en vigor del Protocol d’esmena signat el 12 de febrer de 2016, però que superi l’import esmentat el 31 de desembre d’un any posterior, haurà de completar-se en l’any civil després de l’any en què el saldo o valor agregat del compte superi aquest import.

3. Si es produeix un canvi de les circumstàncies pel que fa a un “compte preexistent d’entitat” arran del qual la “institució financera obligada a comunicar informació” sap, o té motius per saber, que la declaració o una altra documentació associada a un compte és incorrecta o no fiable, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de tornar a determinar la condició del compte de conformitat amb els procediments establerts a l’apartat D.

SECCIÓ VI

DILIGÈNCIA DEGUDA PER A COMPTES NOUS D'ENTITAT

Els procediments següents s'apliquen per identificar "comptes subjectes a comunicació d'informació" entre els "comptes nous d'entitat".

A. Procediments de revisió per identificar "comptes d'entitat" subjectes a comunicació d'informació. Pel que fa als "comptes nous d'entitat", una "institució financera obligada a comunicar informació" haurà d'aplicar els procediments de revisió següents per determinar si la titularitat del compte correspon a una o més "persones subjectes a comunicació d'informació", o a "ENF passives" on una o més "persones que exerceixen el control" són "persones subjectes a comunicació d'informació":

1. Determinar si l'"entitat" és una "persona subjecta a comunicació d'informació".

(a) Obtenir una declaració que pot formar part de la documentació d'obertura del compte, que permeti a la "institució financera obligada a comunicar informació" determinar la o les residències fiscals del "titular del compte" i confirmar la credibilitat d'aquesta declaració sobre la base de la informació obtinguda per la "institució financera obligada a comunicar informació" en relació amb l'obertura del compte, incloent-hi qualsevol documentació recopilada d'acord amb els "procediments AML/KYC". Si una "entitat" certifica que no té residència fiscal, la "institució financera obligada a comunicar informació" podrà basar-se en l'adreça de l'oficina principal de l'"entitat" per determinar la residència del "titular del compte".

(b) Si la declaració indica que el "titular del compte" resideix en una "jurisdicció subjecta a comunicació d'informació", la "institució financera obligada a comunicar informació" ha de tractar el compte com a "compte subjecte a comunicació d'informació" excepte si determina justificadament a partir d'informació en la seva possessió o que és de domini públic, que el "titular del compte" no és una "persona subjecta a comunicació d'informació" envers aquesta "jurisdicció subjecta a comunicació d'informació".

2. Determinar si l'"entitat" és una "ENF passiva" on una o més "persones que exerceixen el control" són "persones subjectes a comunicació d'informació". Pel que fa a un "titular del compte" d'un "compte nou d'entitat" (incloent-hi una "entitat" que sigui una "persona subjecta a comunicació d'informació"), la "institució financera obligada a comunicar informació" haurà de determinar si el "titular del compte" és una "ENF passiva" on una o més

"persones que exerceixen el control" són "persones subjectes a comunicació d'informació". Si una de les "persones que exerceixen el control" d'una "ENF passiva" és una "persona subjecta a comunicació d'informació", el compte haurà de ser considerat com un "compte subjecte a comunicació d'informació". En efectuar aquestes determinacions, la "institució financera obligada a comunicar informació" haurà de seguir les indicacions dels subapartats A(2)(a) a (c) de la manera més apropiada segons les circumstàncies.

(a) Determinar si el "titular del compte" és una "ENF passiva". Per determinar si el "titular del compte" és una "ENF passiva", la "institució financera obligada a comunicar informació" haurà de basar-se en una declaració del "titular del compte" per establir la seva condició, excepte si disposa d'informació o la informació és de domini públic, que li permeti determinar justificadament que el "titular del compte" és una "ENF activa" o una "institució financera" diferent d'una "entitat d'inversió" descrita al subapartat A(6)(b) de la secció VIII que no sigui una "institució financera d'una jurisdicció participant".

(b) Determinar les "persones que exerceixen el control" d'un "titular del compte". Per determinar les "persones que exerceixen el control" d'un "titular del compte", una "institució financera obligada a comunicar informació" podrà basar-se en informació obtinguda o conservada d'acord amb els "procediments AML/KYC".

(c) Determinar si una "persona que exerceix el control" d'una "ENF passiva" és una "persona subjecta a comunicació d'informació". Per determinar si una "persona que exerceix el control" d'una "ENF passiva" és una "persona subjecta a comunicació d'informació", una "institució financera obligada a comunicar informació" podrà basar-se en una declaració del "titular del compte" o de la "persona que exerceix el control".

SECCIÓ VII

NORMES ESPECIALS DE DILIGÈNCIA DEGUDA

Les normes addicionals següents s'empren en l'aplicació dels procediments de diligència deguda descrits anteriorment:

A. Confiança en les declaracions i "proves documentals". Una "institució financera obligada a comunicar informació" podrà no basar-se en una declaració o en "proves documentals" si la "institució financera obligada a comunicar informació" sap, o té

motius per saber, que la declaració o les “proves documentals” són incorrectes o no fiables.

B. Procediments alternatius per als “comptes financers”, els titulars dels quals siguin persones físiques beneficiàries d’un “contracte d’assegurança amb valor en efectiu” o d’un “contracte d’anualitats” i per a “contractes col·lectius d’assegurança amb valor en efectiu” o “contractes col·lectius d’anualitats”. Una “institució financera obligada a comunicar informació” pot suposar que una persona física beneficiària (diferent del titular) d’un “contracte d’assegurança amb valor en efectiu” o un “contracte d’anualitats” que rebi una prestació per defunció no és una “persona subjecta a comunicació d’informació” i podrà tractar aquest “compte financer” diferentment d’un “compte subjecte a comunicació d’informació”, excepte si la “institució financera obligada a comunicar informació” sap de fet, o té motius per saber, que el beneficiari és una “persona subjecta a comunicació d’informació”. Una “institució financera obligada a comunicar informació” tindrà motius per saber que el beneficiari d’un “contracte d’assegurança amb valor en efectiu” o d’un “contracte d’anualitats” és una “persona subjecta a comunicació d’informació” si la informació obtinguda per la “institució financera obligada a comunicar informació” i relacionada amb el beneficiari conté indicis descrits a l’apartat B de la secció III. Si una “institució financera obligada a comunicar informació” sap de fet, o té motius per saber, que el beneficiari és una “persona subjecta a comunicació d’informació”, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de seguir els procediments que figuren a l’apartat B de la secció III.

Un estat membre o Andorra tenen l’opció de permetre a les “institucions financeres obligades a comunicar informació” tractar un “compte financer” que constitueix la participació d’un membre en un “contracte col·lectiu d’assegurança amb valor en efectiu” o un “contracte col·lectiu d’anualitats” com a “compte financer” que no és un “compte subjecte a comunicació d’informació” fins la data en què un import ha de ser pagat a l’empleat o titular del certificat o beneficiari, si el “compte financer” que constitueix la participació d’un membre en un “contracte col·lectiu d’assegurança amb valor en efectiu” o d’un “contracte col·lectiu d’anualitats” compleix els requisits següents:

(a) el “contracte col·lectiu d’assegurança amb valor en efectiu” o el “contracte col·lectiu d’anualitats” és emès a un ocupador i cobreix 25 o més empleats/titulars de certificats;

(b) els empleats/titulars de certificats tenen dret a rebre qualsevol valor contractual relatiu a les seves

participacions i a nomenar beneficiaris de la prestació que serà pagable en el moment de la defunció de l’empleat; i

(c) l’import total pagable a qualsevol empleat/titular del certificat o beneficiari no supera 1.000.000 USD o un import equivalent expressat en la divisa nacional de cada estat membre o d’Andorra.

El terme “contracte col·lectiu d’assegurança amb valor en efectiu” designa un “contracte d’assegurança amb valor en efectiu” que (i) dóna cobertura a les persones físiques afiliades a través d’un ocupador, una associació professional, un sindicat, o una altra associació o grup; i (ii) cobra una prima a cada membre del grup (o membre d’una classe en el si d’un grup) que és determinada sense tenir en compte les característiques de la salut individual que no siguin l’edat, el gènere i el consum de tabac del membre (o classe de membres) del grup.

El terme “contracte col·lectiu d’anualitats” designa un “contracte d’anualitats” en virtut del qual els creditors són persones físiques afiliades a través d’un ocupador, una associació professional, un sindicat o una altra associació o grup.

Abans de l’entrada en vigor del Protocol d’esmena signat el 12 de febrer de 2016, els estats membres comunicaran a Andorra i Andorra comunicarà a la Comissió Europea si han exercit l’opció que disposa aquest apartat. La Comissió Europea podrà coordinar la transmissió de la comunicació dels estats membres a Andorra i la Comissió Europea transmetrà la comunicació d’Andorra a tots els estats membres. Tots els canvis posteriors per a l’exercici d’aquesta opció per un estat membre o per Andorra seran comunicats de la mateixa manera.

C. Normes per a l’agregació del saldo de comptes i per a la conversió de monedes.

1. Agregació de “comptes de persona física”. Per determinar el saldo o el valor agregat dels “comptes financers”, el titular dels quals és una persona física, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà d’agregar tots els “comptes financers” mantinguts a la “institució financera obligada a comunicar informació”, o per una “entitat vinculada”, però només en la mesura en què els sistemes informatitzats de la “institució financera obligada a comunicar informació” vinculin els “comptes financers” a través d’una dada com ara el número de client o el NIF, i permetin l’agregació dels saldos o valors dels comptes. Cada titular d’un “compte financer” conjunt rebrà el saldo o valor íntegre del “compte financer” conjunt a efectes d’aplicar els requisits d’agregació descrits en aquest subapartat.

2. Agregació de “comptes d’entitat”. Per determinar el saldo o valor agregat dels “comptes financers”, el titular dels quals és una “entitat”, una “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de tenir en compte tots els “comptes financers” mantinguts per la “institució financera obligada a comunicar informació”, o les “entitats vinculades”, però només en la mesura en què els sistemes informatitzats de la “institució financera obligada a comunicar informació” vinculin els “comptes financers” a través d’una dada com ara el número de client o el NIF, i permetin l’agregació dels saldos o valors dels comptes. Cada titular d’un “compte financer” conjunt rebrà el saldo o valor íntegre del “compte financer” conjunt a efectes d’aplicar els requisits d’agregació descrits en aquest subapartat.

3. Norma especial d’agregació aplicable als gestors personals. Per determinar el saldo o el valor agregat dels “comptes financers” mantinguts per una persona per determinar si un “compte financer” és un “compte de major valor”, una “institució financera obligada a comunicar informació” també haurà d’agregar tots els comptes en el cas de “comptes financers” què un gestor personal sap, o té motius per saber, que directament o indirecta, són propietat, són controlats o han estat creats per la mateixa persona (excepte si aquesta persona actua en qualitat de fiduciari).

4. Inclusió de l’equivalent en altres divises en tots els imports. Tots els imports expressats en dòlars estatunidencs o en la divisa nacional de cada estat membre o d’Andorra inclouran els imports equivalents en altres divises, segons determini la legislació nacional.

SECCIÓ VIII

DEFINICIONS DE TERMES

Els termes següents tenen el significat donat a continuació:

A. Institució financera obligada a comunicar informació

1. El terme “institució financera obligada a comunicar informació” designa qualsevol “institució financera” d’un estat membre o d’Andorra, segons el context, que no sigui una “institució financera no obligada a comunicar informació”.

2. El terme “institució financera d’una jurisdicció participant” designa (i) qualsevol “institució financera” que resideix en una “jurisdicció participant”, excepte qualsevol sucursal d’aquesta “institució financera” situada fora d’aquesta “jurisdicció participant”, i (ii) qualsevol sucursal d’una “institució financera” que no sigui resident en

una “jurisdicció participant”, si aquesta sucursal està situada en aquesta “jurisdicció participant”.

3. El terme “institució financera” designa una “institució de custòdia”, una “institució de dipòsit”, una “entitat d’inversió” o una “companyia d’assegurances específica”.

4. El terme “institució de custòdia” designa una “entitat” que posseeix, com a part important de la seva activitat econòmica, “actius financers” per compte d’altres. Una “entitat” posseeix “actius financers” per compte d’altres com a part important de la seva activitat econòmica si la renda bruta de l’“entitat” atribuïble a la tinència d’“actius financers” i serveis financers relacionats és igual o superior al 20% de la renda bruta de l’“entitat” obtinguda durant el més curt dels períodes següents: (i) el període de tres anys que finalitza el 31 de desembre (o el darrer dia d’un exercici comptable que no sigui el d’un any civil) anterior a l’any en què es duu a terme la determinació; o (ii) el període d’existència de l’“entitat”.

5. El terme “institució de dipòsit” designa qualsevol “entitat” que accepta dipòsits en el curs ordinari de la seva activitat bancària o similar.

6. El terme “entitat d’inversió” designa qualsevol “entitat”:

(a) que té com a activitat principal una o diverses de les activitats o operacions en nom o en favor d’un client:

(i) operacions amb instruments del mercat financer (xecs, lletres, certificats de dipòsit, derivats, etc.); canvi de divises; instruments sobre canvis de divisa, tipus d’interès i índexs; valors negociables; o comerç de futurs sobre matèries primeres;

(ii) gestió de carteres individuals i col·lectives; o

(iii) altres formes d’inversió, administració o gestió d’“actius financers” o de diners en nom de tercers; o

(b) la renda bruta que és principalment atribuïble a la inversió, reinversió o negociació en “actius financers” si l’“entitat” és gestionada per una altra “entitat” que sigui una “institució de dipòsit”, una “institució de custòdia”, una “companyia d’assegurances específica” o una “entitat d’inversió” descrita al subapartat A(6)(a).

Es considera que una “entitat” té com a activitat econòmica principal una o diverses de les activitats descrites al subapartat A(6)(a), o que la renda bruta d’una “entitat” és principalment atribuïble a la inversió, reinversió o negociació en “actius financers” als efectes del subapartat A(6)(b), si la renda bruta de l’“entitat” atribuïble a aquestes activitats és igual o superior al 50% de la renda bruta de l’“entitat” obtinguda durant el més curt dels

períodes següents: (i) el període de tres anys que finalitza el 31 de desembre de l'any anterior a l'any en què es fa la determinació; o (ii) el període d'existència de l'“entitat”. El terme “entitat d'inversió” no inclou una “entitat” que sigui una “ENF activa” perquè aquesta “entitat” compleix qualsevol dels criteris dels subapartats D(9)(d) a (g).

Aquest apartat s'ha d'interpretar de manera coherent amb els termes similars establerts en la definició d'“institució financera” a les *Recomanacions del Grup d'Acció Financera Internacional*.

7. El terme “actius financers” inclou valors mobiliaris (per exemple, les participacions en el capital de societats; les participacions o quotes en qualitat de beneficiari en societats de persones o fideïcomisos que tenen nombrosos socis o cotitzen en mercats de valors reconeguts; pagarés, bons, obligacions o altres títols de deute), les participacions en societats de persones, matèries primeres, els *swap* (per exemple, els *swaps* de tipus d'interès, els *swaps* de divises, els *swaps* de base, els acords sobre tipus màxims o mínim d'interès, els *swaps* de productes bàsics, els *swaps* d'accions, els *swaps* d'índexs d'accions i els acords similars), un “contracte d'assegurança” o un “contracte d'anualitats”, o qualsevol instrument (incloent-hi les opcions i els contractes de futurs o a termini) vinculat a un valor mobiliari, una participació en una societat de persones, un producte bàsic, un *swap*, un “contracte d'assegurança” o un “contracte d'anualitats”. El terme “actiu financer” no inclou l'interès directe en béns immobiliaris, no vinculat a un deute.

8. El terme “companyia d'assegurances específica” designa qualsevol “entitat” que sigui una companyia d'assegurances (o la societat de control d'una companyia d'assegurances) que emet o que té l'obligació de fer pagaments respecte d'un “contracte d'assegurança amb valor en efectiu” o un “contracte d'anualitats”.

B. Institució financera no obligada a comunicar informació

1. El terme “institució financera no obligada a comunicar informació” designa qualsevol “institució financera” que és:

(a) una “institució governamental”, una “organització internacional” o un “banc central”, excepte en relació a un pagament derivat d'una obligació fruit d'una activitat financera comercial del tipus realitzat per una “companyia d'assegurances específica”, una “institució de custòdia” o una “institució de dipòsit”;

(b) un “fons de pensions de participació àmplia”; un “fons de pensions de participació restringida”; un “fons de pensions” d'una “institució governamental”,

una organització internacional o un banc central; o un “emissor autoritzat de targetes de crèdit”;

(c) qualsevol altra “entitat” que presenti un risc baix de ser emprada per evadir impostos, tingui característiques essencialment similars a les de qualsevol de les “entitats” descrites als subapartats B(1)(a) i (b), i estigui definida a la legislació nacional com a “institució financera no obligada a comunicar informació”, i, per als estats membres, estigui establerta a l'apartat 7bis de l'article 8 de la Directiva del Consell 2011/16/UE sobre la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat i comunicada a Andorra, i per a Andorra, és comunicada a la Comissió Europea, sempre i quan la consideració d'aquesta “entitat” com a “institució financera no obligada a comunicar informació” no sigui contrària als objectius d'aquest Acord;

(d) un “instrument d'inversió col·lectiva exempt”; o

(e) un fideïcomís en la mesura en què el fiduciari del fideïcomís sigui una “institució financera obligada a comunicar informació” i que comuniqui tota la informació exigida en virtut de la secció I respecte de tots els “comptes subjectes a comunicació d'informació” del fideïcomís.

2. El terme “institució governamental” designa el govern d'un estat membre, d'Andorra o d'una altra jurisdicció, qualsevol subdivisió política d'un estat membre, d'Andorra o d'una altra jurisdicció (que, per evitar dubtes, inclou un estat federat, una província, comtats o municipalitats), o qualsevol organisme o agència institucional que pertany totalment a un estat membre, d'Andorra o d'una altra jurisdicció o qualsevol de les anteriors (sent cadascuna una “institució governamental”). Aquesta categoria compren les parts integrants, “entitats controlades” i subdivisions polítiques d'un estat membre, d'Andorra o d'una altra jurisdicció.

(a) Una “part integrant” d'un estat membre, d'Andorra o d'una altra jurisdicció designa qualsevol persona, organització, agència, departament, fons, organisme o un altre òrgan, independentment de la seva designació, que constitueixi una autoritat nacional d'un estat membre, d'Andorra o d'una altra jurisdicció. Els ingressos nets de l'autoritat nacional han de ser creditats al seu propi compte o a un altre dels comptes de l'estat membre, d'Andorra o d'una altra jurisdicció, sense que cap part es comptabilitzi en benefici d'un particular. Una part integrant no inclou un particular que sigui monarca, funcionari o un dirigent que actuï a títol privat o personal.

(b) Una “entitat controlada” designa una “entitat” que està formalment separada d'un estat membre, d'Andorra o d'una altra jurisdicció o que, d'una altra manera, constitueixi una entitat jurídica separada, sempre i quan:

(i) l'“entitat” sigui totalment propietat o estigui controlada per una o més “institucions governamentals” directament o a través d'una o més “entitats controlades”;

(ii) els ingressos nets de l'“entitat” són abonats al seu propi compte o als comptes d'una o més institucions governamentals, sense que cap part d'aquests ingressos es comptabilitzi en benefici d'un particular; i

(iii) els actius de l'“entitat” són atribuïts a una o més institucions governamentals en el moment de la seva dissolució.

(c) Els ingressos no reverteixen en benefici de particulars si aquests són els beneficiaris d'un programa governamental, i les activitats del programa són realitzades per al públic general i el benestar comú o estan relacionades amb la gestió d'una instància del govern. Tanmateix, no obstant això, es considera que els ingressos reverteixen en benefici de particulars si els ingressos provenen de la utilització d'una “institució governamental” per a la realització d'una activitat comercial, com ara una activitat bancària comercial, que ofereixi serveis financers a particulars.

3. El terme “organització internacional” designa qualsevol organització internacional o organisme o agència institucional que pertany totalment a l'organització. Aquesta categoria inclou qualsevol organització intergovernamental (incloent-hi una organització supranacional) (i) que són formades principalment per governs; (ii) que tenen efectivament una acord de seu o un acord anàleg amb l'estat membre, Andorra o l'altra jurisdicció; i (iii) els ingressos de la qual no reverteixen en benefici de particulars.

4. El terme “banc central” designa una institució que, per llei o per norma governamental, és l'autoritat principal, diferent del govern de l'estat membre, d'Andorra o d'una altra jurisdicció, emissora d'instruments destinats a circular com a mitjans de pagament. La institució esmentada pot incloure una agència institucional independent del govern de l'estat membre, d'Andorra o d'una altra jurisdicció, que pot ser o no propietat total o parcial de l'estat membre, d'Andorra o de l'altra jurisdicció.

5. El terme “fons de pensió de participació àmplia” designa un fons establert per oferir prestacions per jubilació, discapacitat o defunció, o qualsevol combinació d'aquestes, beneficiaris que són o han estat empleats (o persones designades per aquests empleats) d'un o més ocupadors a canvi dels serveis prestats, sempre i quan el fons:

(a) no tingui un beneficiari únic amb dret a més del 5% dels actius del fons;

(b) estigui subjecte a la normativa governamental i faciliti informació a l'administració tributària; i

(c) satisfaci com a mínim un dels requisits següents:

(i) que el fons estigui generalment exempt d'impostos sobre els rendiments de la inversió, o que aquests rendiments estiguin subjectes a una tributació diferida o tributin a un tipus reduït, a causa de la seva condició de pla de jubilació o de pensions;

(ii) que el fons obtingui com a mínim el 50% de les aportacions totals (diferents de les transferències d'actius d'altres plans descrits als subapartats B(5) a (7) o de comptes de jubilació i pensió descrits en el subapartat C(17)(a)) dels ocupadors promotors;

(iii) que les distribucions o reintegraments del fons estiguin autoritzats només en cas que es produeixin fets específics relacionats amb la jubilació, discapacitat o defunció (excepte les distribucions a un altre fons de pensions descrit als subapartats B(5) a (7) o comptes de jubilació i pensió descrits al subapartat C(17)(a)), o que s'apliquin penalitzacions a les distribucions o reintegraments fets abans d'aquests fets específics; o

(iv) que les aportacions dels empleats al fons (excepte certes aportacions compensatòries permeses) siguin limitades en funció dels ingressos percebuts per l'empleat o que no puguin superar anualment els 50.000 USD o un import equivalent expressat en la divisa nacional de cada estat membre o d'Andorra, aplicant les normes establertes a l'apartat C de la secció VII per a l'agregació de comptes i conversió de divises.

6. El terme “fons de pensions de participació restringida” designa un fons establert per oferir prestacions de jubilació, discapacitat o defunció a beneficiaris que són o han estat empleats (o persones designades per aquests empleats) d'un o més ocupadors a canvi dels serveis prestats, sempre i quan:

(a) el fons tingui menys de 50 participants;

(b) els promotors del fons siguin un o més ocupadors que no siguin “entitats d'inversió” o “ENF passives”;

(c) les aportacions de l'empleat i de l'ocupador al fons (excloent-hi les transferències d'actius a partir de comptes de jubilació i pensió descrits al subapartat C(17)(a)) estiguin limitades en funció dels ingressos percebuts per l'empleat i la remuneració pagada a l'empleat, respectivament;

(d) els participants que no siguin residents de la jurisdicció (un estat membre o Andorra) on el fons està establert no tinguin dret a més del 20% dels actius del fons; i

(e) el fons estigui subjecte a la normativa governamental i faciliti informació a l'administració tributària.

7. El terme “fons de pensió d'una “institució governamental”, “organització internacional” o “banc central” designa un fons establert per una “institució governamental”, una “organització internacional” o un “banc central” per oferir prestacions de jubilació, discapacitat o defunció a beneficiaris o participants que són o han estat empleats (o persones designades per aquests empleats), o que no siguin ni hagin estat empleats si les prestacions ofertes són la contrapartida de serveis personals prestats a la “institució governamental”, l’organització internacional” o al “banc central”.

8. El terme “emissor autoritzat de targetes de crèdit” designa una “institució financera” que compleix els requisits següents:

(a) la “institució financera” és una “institució financera” únicament perquè és una “emissora de targetes de crèdit” que accepta dipòsits únicament quan un client fa un pagament que excedeix el saldo endeutat respecte de la targeta i l'excedent no és immediatament reemborsat al client; i

(b) a partir de l'entrada en vigor del Protocol d'esmena signat el 12 de febrer de 2016, o des d'abans d'aquesta data, la “institució financera” aplica mesures i procediments per impedir a un client fer sobrepagaments que excedeixin de 50.000 USD o un import equivalent expressat en la divisa nacional de cada estat membre o d'Andorra, o bé per garantir que qualsevol sobrepagament d'un client que excedeixi l'import esmentat sigui reemborsat al client en un termini de 60 dies, aplicant en cada cas les normes establertes a l'apartat C de la secció VII per a l'agregació de comptes i la conversió de divises. Amb aquest fi, el sobrepagament d'un client no es refereix a saldos creditors que incloguin càrrecs controvertits, però sí inclou els saldos creditors derivats de la devolució de mercaderies.

9. El terme “instrument d'inversió col·lectiva exempt” designa una “entitat d'inversió” que és regulada com a instrument d'inversió col·lectiva, sempre i quan la titularitat de totes les participacions en l'instrument d'inversió col·lectiva correspongui a persones físiques o “entitats” que no siguin “persones subjectes a comunicació d'informació” o s'exerceixi a través seu, excepte una “ENF passiva” on les “persones que exerceixen el control” són “persones subjectes a comunicació d'informació”.

Una “entitat d'inversió” que estigui regulada com a instrument d'inversió col·lectiva no deixarà de ser “instrument d'inversió col·lectiva exempt” segons el subapartat B(9), únicament perquè l'instrument

d'inversió col·lectiva hagi emès accions al portador en forma física, sempre i quan:

(a) l'instrument d'inversió col·lectiva no hagi emès, ni emeti, accions físiques al portador després del 31 de desembre de l'any anterior a l'entrada en vigor del Protocol d'esmena signat el 12 de febrer de 2016;

(b) l'instrument d'inversió col·lectiva retiri totes aquestes accions en el moment del seu rescat;

(c) l'instrument d'inversió col·lectiva apliqui els procediments de diligència deguda establerts a les seccions II a VII i comuniqui qualsevol informació que s'hagi de comunicar respecte de totes aquestes accions quan es presentin per al seu rescat o per a un altre pagament; i

(d) l'instrument d'inversió col·lectiva apliqui polítiques i procediments per garantir que aquestes accions siguin rescatades o immobilitzades com abans millor i, en tot cas, abans de dos anys després de l'entrada en vigor del Protocol d'esmena signat el 12 de febrer de 2016.

C. Compte financer

1. El terme “compte financer” designa un compte obert en una “institució financera” i inclou els “comptes de dipòsit”, els “comptes de custòdia” i:

(a) en el cas d'una “entitat d'inversió”, tota participació en capital o en deute a la “institució financera”. No obstant això, el terme “compte financer” no inclou cap participació en capital o deute en una “entitat” que sigui una “entitat d'inversió” únicament perquè (i) assessora un client i actua en el seu nom, o (ii) gestiona carteres per a un client i actua en el seu nom per tal d'invertir, gestionar o administrar “actius financers” dipositats en nom del client amb una “institució financera” diferent d'aquesta “entitat”;

(b) en el cas d'una “institució financera” no descrita al subapartat C(1)(a), tota participació en capital o deute en la “institució financera” si el tipus de participació va ser determinat per evitar la comunicació d'informació de conformitat amb la secció I; i

(c) tot “contracte d'assegurança amb valor en efectiu” i tot “contracte d'annualitats” oferts o mantinguts per una “institució financera”, diferents de les rendes vitalícies, immediates, intransferibles i no lligades a inversió que s'emeten a una persona física i que quantifiquen econòmicament una pensió o una prestació per discapacitat vinculades a un compte que sigui un “compte exclòs”.

El terme “compte financer” no inclou cap compte que sigui un “compte exclòs”.

2. El terme “compte de dipòsit” inclou qualsevol compte comercial, compte corrent, compte d'estalvi

o compte a termini, o un compte que és identificat mitjançant un certificat de dipòsit, d'estalvi, d'inversió o de deute, o un altre instrument similar obert en una "institució financera" en el curs ordinari de la seva activitat bancària o similar. Un "compte de dipòsit" també inclou un import que mantingui una companyia d'assegurança de conformitat amb un contracte d'inversió garantida o un acord similar per pagar o creditar en compte els interessos corresponents.

3. El terme "compte de custòdia" designa un compte (diferent d'un "contracte d'assegurança" o d'un "contracte d'annualitats") on es diposita un o més "actius financers" en benefici d'un altre.

4. El terme "participació en el capital" designa, en el cas de les societats de persones que siguin "institucions financeres", tant una participació de capital com els beneficis de la societat de persones. En el cas d'un fideïcomís que sigui una "institució financera", es considera que posseeix una participació en el capital qualsevol persona considerada fideïcomitent o beneficiària de la totalitat o d'una part del fideïcomís, o qualsevol persona física que exerceixi el control efectiu últim sobre el fideïcomís. Una "persona subjecta a comunicació d'informació" tindrà la consideració de beneficiària d'un fideïcomís si la persona esmentada té dret a rebre, directament o indirecta (per exemple, a través d'un agent designat) una distribució obligatòria o pot rebre, directament o indirecta, una distribució discrecional del fideïcomís.

5. El terme "contracte d'assegurança" designa un contracte (diferent d'un "contracte d'annualitats") en virtut del qual l'emissor acorda pagar un import si es produeix una contingència especificada relacionada amb una defunció, malaltia, accident, responsabilitat o risc patrimonial.

6. El terme "contracte d'annualitats" designa un contracte en virtut del qual l'emissor acorda efectuar pagaments durant un període de temps determinat totalment o parcialment en relació a l'esperança de vida de una o més persones físiques. El terme també inclou un contracte que té la consideració de "contracte d'annualitats" de conformitat amb la llei, la normativa o la pràctica de la jurisdicció (un estat membre, Andorra o una altra jurisdicció) on el contracte va ser formalitzat i en virtut del qual l'emissor acorda efectuar pagaments durant un determinat període d'anys.

7. El terme "contracte d'assegurança amb valor en efectiu" designa un "contracte d'assegurança" (diferent d'un contracte de reassegurança entre dues companyies asseguradores) que té un "valor en efectiu".

8. El terme "valor en efectiu" designa la major de les quantitats següents: (i) l'import que tingui dret a rebre el prenedor d'una assegurança en el moment del rescat o de la resolució del contracte (determinat sense reducció per qualsevol penalització per rescat o préstec sobre la pòlissa), i (ii) l'import que el prenedor pot demanar prestat en virtut del contracte o en relació a aquest contracte. No obstant això, el terme "valor en efectiu" no inclou l'import pagable en virtut d'un "contracte d'assegurança":

(a) únicament per causa de defunció d'una persona física assegurada amb un contracte d'assegurança de vida;

(b) en concepte de prestació per danys personals o malaltia o una altra prestació d'indemnització per pèrdua econòmica derivada d'un risc assegurat;

(c) en concepte de devolució d'una prima pagada anteriorment (menys el cost de les despeses d'assegurança, aplicades o no) per un "contracte d'assegurança" (diferent d'un contracte d'assegurança de vida vinculat a una inversió o d'un "contracte d'annualitats") a causa de la cancel·lació o resolució del contracte, d'una disminució d'exposició al risc durant la vigència del contracte, o d'una correcció de la prima per rectificació de la notificació o error similar;

(d) en concepte de dividends del prenedor de la pòlissa (diferents dels dividends en el moment de la finalització del contracte), sempre i quan els dividends estiguin relacionats amb un "contracte d'assegurança" en què les úniques prestacions pagables siguin les descrites al subapartat C(8)(b); o

(e) en concepte de devolució d'una prima anticipada o de dipòsit de prima per un "contracte d'assegurança" en què la prima és pagable com a mínim anualment si l'import de la prima anticipada o el dipòsit de prima no supera la prima anual següent que hagi d'abonar-se en virtut del contracte.

9. El terme "compte preexistent" designa:

(a) un "compte financer" obert en una "institució financera obligada a comunicar informació" a 31 de desembre de l'any anterior a l'entrada en vigor del Protocol d'esmena signat el 12 de febrer de 2016.

(b) un estat membre o Andorra tenen l'opció d'ampliar el terme "compte preexistent" per designar també un "compte financer" d'un "titular del compte", independentment de la data d'obertura d'aquest "compte financer", si:

(i) el "titular del compte" també té a la "institució financera obligada a comunicar informació" o a una "entitat vinculada" dins la mateixa jurisdicció (un estat membre o Andorra) com a "institució financera obligada a comunicar informació", un "compte

financer” que és un “compte preexistent” en virtut del subapartat C(9)(a);

(ii) la “institució financera obligada a comunicar informació” i, si s’escau, l’“entitat vinculada” dins la mateixa jurisdicció (un estat membre o Andorra) com a “institució financera obligada a comunicar informació”, tracta els dos “comptes financers” abans esmentats i qualsevol altre “compte financer” del “titular del compte” que rebi el tractament de “comptes preexistents” segons la lletra (b), com a “compte financer” únic per tal de complir les exigències en matèria d’estàndards de coneixement establerts a l’apartat A de la secció VII, i de determinar el saldo o el valor de qualsevol dels “comptes financers” quan s’aplica un dels llindars per als comptes;

(iii) pel que fa a un “compte financer” subjecte als “procediments AML/KYC”, la “institució financera obligada a comunicar informació” està autoritzada a complir els “procediments AML/KYC” per al “compte financer” basant-se en els “procediments AML/KYC” aplicats al “compte preexistent” descrit al subapartat C(9)(a); i

(iv) l’obertura d’un “compte financer” no requereix la presentació d’informació nova, addicional o modificada del client pel “titular del compte”, excepte per als efectes d’aquest Acord.

Abans de l’entrada en vigor del Protocol d’esmena signat el 12 de febrer de 2016, els estats membres han de comunicar a Andorra i Andorra ha de comunicar a la Comissió Europea si han exercit l’opció definida en aquest apartat. La Comissió Europea pot coordinar la transmissió de comunicació dels estats membres a Andorra i la Comissió Europea transmet la comunicació d’Andorra a tots els estats membres. Tots els canvis posteriors a l’exercici d’aquesta opció per un estat membre o Andorra seran comunicats de la mateixa manera.

10. El terme “compte nou” designa un “compte financer” obert en una “institució financera obligada a comunicar informació” a partir de l’entrada en vigor del Protocol d’esmena signat el 12 de febrer de 2016, excepte si rep el tractament de “compte preexistent” de conformitat amb la definició ampliada de “compte preexistent” del subapartat C(9).

11. El terme “compte preexistent de persona física” designa un “compte preexistent” del qual és titular una o més persones físiques.

12. El terme “compte nou de persona física” designa un “compte nou” del qual és titular una o més persones físiques.

13. El terme “compte preexistent d’entitat” designa un “compte preexistent” del qual és titular una o més “entitats”.

14. El terme “compte de menor valor” designa un “compte preexistent de persona física” amb un saldo o valor agregat en data de 31 de desembre de l’any anterior a l’entrada en vigor del Protocol d’esmena signat el 12 de febrer de 2016, que no superi 1.000.000 USD o un import equivalent expressat en la divisa nacional de cada estat membre o d’Andorra.

15. El terme “compte de major valor” designa un “compte preexistent de persona física” amb un saldo o valor agregat que superi 1.000.000 USD o un import equivalent expressat en la divisa nacional de cada estat membre o Andorra, en data de 31 de desembre de l’any anterior a l’entrada en vigor del Protocol d’esmena signat el 12 de febrer de 2016 o el 31 de desembre de qualsevol any posterior.

16. El terme “compte nou d’entitat” designa un “compte nou” del qual és titular una o més “entitats”.

17. El terme “compte exclòs” designa un dels comptes següents:

(a) un compte de jubilació o pensió que compleix els requisits següents:

(i) el compte està subjecte a la regulació aplicable als comptes personals de jubilació o forma part d’un pla de jubilació o de pensions registrat o regulat que ofereix prestacions de jubilació o de pensions (incloent-hi, prestacions per discapacitat o defunció);

(ii) el compte gaudeix d’una fiscalitat favorable (és a dir, els ingressos en el compte que altrament estarien subjectes a tributació són deduïbles o estan exclosos de la renda bruta del “titular del compte” o tributen a un tipus reduït, o els rendiments de la inversió que produeix el compte estan subjectes a una tributació diferida o tributen a un tipus reduït);

(iii) cal comunicar informació sobre el compte a l’administració tributària;

(iv) els reintegraments estan condicionats al fet que s’arribi a una edat de jubilació especificada, a una discapacitat, o a la defunció, o estan subjectes a penalització si es fan abans que es materialitzin aquests fets; i

(v) o bé (i) les aportacions anuals no poden superar un límit de 50.000 USD o un import equivalent expressat en la divisa nacional de cada estat membre o d’Andorra, o bé (ii) hi ha una aportació màxima al compte al llarg de tota la vida que no pot superar 1.000.000 USD o un import equivalent expressat en la divisa nacional de cada estat membre o d’Andorra, aplicant en cada cas les normes establertes a l’apartat

C de la secció VII per a l'agregació de comptes i la conversió de divises.

Un “compte financer” que, per la resta, compleix el requisit del subapartat C(17)(a)(v) no deixarà de complir aquest requisit únicament perquè aquest “compte financer” pugui rebre actius o fons transferits d'un o de més “comptes financers” que compleixin els requisits del subapartat C(17)(a) o (b) o d'un o més fons de jubilació o pensions que compleixin els requisits de qualsevol dels subapartats B(5) a (7).

(b) un compte que compleix els requisits següents:

(i) el compte està subjecte a la regulació aplicable com a instrument d'inversió per a fins diferents de la jubilació i es negocia regularment en un mercat de valors reconegut, o el compte està subjecte a la legislació aplicable com a instrument d'estalvis per a fins diferents de la jubilació;

(ii) el compte gaudeix d'una fiscalitat favorable (és a dir, els ingressos en el compte que altrament estarien subjectes a tributació són deduïbles o estan exclosos de la renda bruta del “titular del compte” o tributen a un tipus reduït, o els rendiments de la inversió que produeix el compte estan subjectes a una tributació diferida o tributen a un tipus reduït);

(iii) els reintegraments estan condicionats al compliment de determinats criteris relacionats amb l'objectiu del compte d'inversió o d'estalvi (per exemple, les prestacions educatives o sanitàries), o estan subjectes a penalitzacions que s'apliquen als reintegraments abans del compliment dels criteris esmentats; i

(iv) les aportacions anuals no poden superar un límit de 50.000 USD o un import equivalent expressat en la divisa nacional de cada estat membre o d'Andorra, aplicant-se les normes establertes a l'apartat C de la secció VII per a l'agregació de comptes i la conversió de divises.

Un “compte financer” que, per la resta, compleix el requisit del subapartat C(17)(b)(iv) no deixarà de complir aquest requisit únicament perquè aquest “compte financer” pugui rebre actius o fons que siguin transferits d'un o més “comptes financers” que compleixin els requisits del subapartat C(17)(a) o (b) o d'un o més fons de jubilació o de pensió que compleixin els requisits de qualsevol dels subapartats B(5) a (7).

(c) un contracte d'assegurança de vida amb un període de cobertura que finalitzi abans que l'assegurat faci 90 anys, sempre i quan el contracte compleixi els requisits següents:

(i) que les primes periòdiques, que no disminueixen amb el temps, siguin pagables com a mínim anualment durant el període de vigència del

contracte o fins que l'assegurat faci 90 anys si aquest segon període és més curt;

(ii) que el contracte no tingui un valor de contracte a què pugui accedir cap persona (mitjançant reintegrament, préstec o un altre mitjà) sense la resolució del contracte;

(iii) que l'import pagable arran de la cancel·lació o de la resolució del contracte (diferent de la prestació per defunció) no pugui superar les primes agregades pagades segons el contracte, menys la suma de les despeses per defunció, malaltia o altres motius (independentment de si s'han aplicat) pel període o períodes de vigència del contracte i tots els imports pagats abans de la cancel·lació o resolució del contracte; i

(iv) que el cessionari del contracte no el mantingui pel seu valor.

(d) un compte de què sigui titular exclusiu un cabal relicte si la documentació d'aquest compte inclou una còpia del testament o un certificat de defunció del difunt.

(e) un compte establert en connexió amb qualsevol dels fets següents:

(i) una sentència o un ordre judicial;

(ii) una venda, intercanvi o arrendament de béns immobles o mobles, sempre i quan el compte compleixi els requisits següents:

– que els fons del compte procedixin únicament del dipòsit d'un pagament a compte, com a garantia d'execució d'un import adient per garantir una obligació directament relacionada amb la transacció, o un pagament similar, o d'un “actiu financer” dipositat en el compte en relació a la venda, intercanvi o arrendament dels béns;

– que el compte hagi estat obert i s'emprí únicament per garantir l'obligació del comprador de pagar el preu de la compra dels béns, l'obligació del venedor de pagar qualsevol passiu contingent, o l'obligació de l'arrendatari o arrendador de pagar qualsevol dany relacionat amb els béns arrendats, de conformitat amb el contracte d'arrendament;

– que els actius del compte, inclosos els rendiments d'aquests actius, siguin pagats o distribuïts d'una altra manera en benefici del comprador, venedor, arrendatari o arrendador (si s'escau, per complir l'obligació d'aquesta persona) quan els béns mobles són venuts, intercanviats o cedits o quan s'acaba el contracte d'arrendament;

– que el compte no sigui un compte de marge o similar obert en connexió amb una venda o un intercanvi d'un “actiu financer”; i

– que el compte no estigui associat amb un compte descrit al subapartat C(17)(f).

(iii) l'obligació d'una "institució financera" que gestiona un préstec garantit per béns immobles d'apartar una part del pagament únicament per facilitar el pagament ulterior dels impostos o de l'assegurança relacionats amb els béns immobles.

(iv) l'obligació d'una "institució financera" únicament de facilitar el pagament ulterior d'impostos.

(f) un "compte de dipòsit" que compleix els requisits següents:

(i) el compte existeix exclusivament perquè un client fa un pagament que supera el saldo deutor per operacions amb targeta de crèdit o un altre mecanisme de crèdit renovable i l'excedent pagat no és reemborsat immediatament al client; i

(ii) a partir de l'entrada en vigor del Protocol d'esmena signat el 12 de febrer de 2016, o des d'abans d'aquesta data, la "institució financera" aplica polítiques i procediments per impedir que un client faci sobrepagaments que excedeixin 50.000 dòlars estatunidencs (USD) o un import equivalent expressat en la divisa nacional de cada estat membre o d'Andorra, o bé per garantir que qualsevol sobrepagament d'un client que excedeixi aquesta quantitat sigui reemborsat al client en un termini de 60 dies, aplicant en cada cas les normes establertes a l'apartat C de la secció VII per a la conversió de divises. Per aquest objectiu, el sobrepagament d'un client no es refereix a saldos creditors que incloguin càrrecs controvertits, però sí inclou els saldos creditors derivats de la devolució de mercaderies.

(g) qualsevol altre compte que presenti un risc baix de ser emprat per evadir impostos, tingui característiques essencialment similars a qualsevol dels comptes descrits als subapartats C(17)(a) a (f), i és definit a la legislació nacional com un "compte exclòs" i, per als estats membres, és establert a l'apartat 7bis de l'article 8 de la Directiva del Consell 2011/16/UE relativa la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat i comunicat a Andorra, i per a Andorra, és comunicat a la Comissió Europea, sempre i quan la consideració d'aquest compte com a "compte exclòs" no sigui contrària als objectius d'aquest Acord.

D. Compte subjecte a comunicació d'informació

1. El terme "compte subjecte a comunicació d'informació" designa un compte, la titularitat del qual correspon a una o més "persones subjectes a comunicació d'informació" o a una "ENF passiva" on una o més de les "persones que exerceixen el control" són "persones subjectes a comunicació d'informació", sempre i quan hagi estat identificat com a tal d'acord amb els procediments de diligència deguda descrits a les seccions II a VII.

2. El terme "persona subjecta a comunicació d'informació" designa una persona d'una "jurisdicció subjecta a comunicació d'informació" diferent d': (i) una societat de capital, el capital social de la qual és negociat regularment en un o més mercats de valors reconeguts; (ii) una societat de capital que sigui una societat vinculada d'una societat de capital descrita al punt (i); (iii) una "institució governamental"; (iv) una "organització internacional"; (v) un "banc central"; o (vi) una "institució financera".

3. El terme "persona d'una jurisdicció subjecta a comunicació d'informació" designa una persona física o "entitat" que és resident d'una "jurisdicció subjecta a comunicació d'informació" de conformitat amb la legislació fiscal d'aquesta jurisdicció, o el cabal relict de d'un difunt que era resident d'una jurisdicció "subjecta a comunicació d'informació". Amb aquest objectiu, una "entitat" com ara una societat de persones, una societat de persones de responsabilitat limitada o un instrument jurídic similar, que no tingui residència fiscal tindrà la consideració de resident en la jurisdicció en la qual estigui situat el seu lloc de direcció efectiva.

4. El terme "jurisdicció subjecta a comunicació d'informació" designa Andorra respecte d'un estat membre o un estat membre respecte d'Andorra en el marc de l'obligació de comunicar informació especificada a la secció I.

5. El terme "jurisdicció participant" respecte d'un estat membre o d'Andorra designa:

(a) qualsevol estat membre respecte de la comunicació d'informació a Andorra, o

(b) Andorra respecte de la comunicació d'informació a un estat membre, o

(c) qualsevol altra jurisdicció (i) amb la qual l'estat membre pertinent o Andorra, segons el context, hagi conclòs un acord en virtut del qual aquesta altra jurisdicció comunicarà la informació especificada a la secció I, i (ii) que està identificada en una llista publicada per aquest estat membre o Andorra i notificada a Andorra o a la Comissió Europea;

(d) respecte dels estats membres, qualsevol altra jurisdicció (i) amb la qual la Unió Europea té un acord vigent en virtut del qual aquesta altra jurisdicció comunicarà la informació especificada a la secció I, i (ii) que està identificada en una llista publicada per la Comissió Europea.

6. El terme "persones que exerceixen el control" designa les persones físiques que controlen una "entitat". En el cas d'un fideïcomís, el terme designa el fideïcomitent o fideïcomitents, el fiduciari o fiduciaris, el protector o protectors (si existeixen), el beneficiari o beneficiaris o una o més classes de beneficiaris i tota persona física que exerceixi el

control efectiu definitiu sobre el fideïcomís, i, en el cas d'una relació jurídica diferent d'un fideïcomís, aquest terme designa les persones que ocupin un càrrec equivalent o similar. El terme "persones que exerceixen el control" ha de ser interpretat de manera coherent amb les Recomanacions del Grup d'Acció Financera Internacional.

7. El terme "ENF" designa qualsevol "entitat" que no sigui una "institució financera".

8. El terme "ENF passiva" designa: (i) una ENF que no sigui una "ENF activa"; o (ii) una "entitat d'inversió" descrita al subapartat A(6)(b) que no sigui una "institució financera d'una jurisdicció participant".

9. El terme "ENF activa" designa qualsevol ENF que compleixi un dels criteris següents:

(a) menys del 50% de la renda bruta de l'ENF obtinguda durant l'any civil anterior o un altre període de referència pertinent per a la comunicació d'informació és renda passiva i menys del 50% dels actius dipositats a favor de l'ENF durant l'any civil anterior o un altre període pertinent per a la comunicació d'informació són actius que generen o són mantinguts per generar rendes passives;

(b) el capital social de l'ENF es negocia regularment en un mercat de valors reconegut, o bé l'ENF és una "entitat vinculada" a una "entitat", el capital social de la qual es negocia regularment en un mercat de valors reconegut;

(c) l'ENF és una "institució governamental", una "organització internacional", un "banc central" o una "entitat" que pertany totalment a un o més dels anteriors;

(d) substancialment, totes les activitats de l'ENF consisteixen a la tinència (totalment o en part) de les accions en circulació d'una o més sucursals que duen a terme una activitat econòmica diferent de la d'una "institució financera", o en la prestació de serveis a les sucursals esmentades i en el seu finançament, excepte que una "entitat" no pot tenir aquesta consideració si l'"entitat" funciona (o es presenta) com un fons d'inversió, com en els casos d'un fons d'inversió privat, un fons de capital risc, un fons de compra palanquejat, o qualsevol instrument d'inversió, l'objectiu del qual és adquirir o finançar empreses i després tenir participacions en aquestes empreses com a actius de capital per a fins d'inversió;

(e) l'ENF encara no té activitat econòmica i no n'ha tingut abans, però està invertint capital en actius amb la intenció de dur a terme una activitat diferent de la d'una "institució financera", sempre i quan l'ENF no pugui acollir-se a aquesta excepció una vegada transcorregut un termini de 24 mesos després de la data de la constitució inicial de l'ENF;

(f) l'ENF no ha estat una "institució financera" en els darrers cinc anys i està en el procés de liquidar els seus actius i està reorganitzant-se per tal de continuar o tornar a començar activitats en un negoci que no sigui el d'una "institució financera";

(g) l'ENF es dedica principalment al finançament i cobertura de les operacions efectuades amb o en nom d'"entitats vinculades" que no són "institucions financeres", i no presta serveis de finançament o cobertura a cap "entitat" que no sigui una "entitat vinculada", sempre i quan qualsevol grup d'aquestes "entitats vinculades" tingui una activitat econòmica principal diferent de la d'una "institució financera"; o

(h) l'ENF compleix tots els requisits següents:

(i) està establerta i opera en la seva jurisdicció de residència (un estat membre, Andorra o una altra jurisdicció) exclusivament amb finalitats religioses, benèfiques, científiques, artístiques, culturals, esportives o educatives; o està establerta i opera a la seva jurisdicció de residència (un estat membre, Andorra o una altra jurisdicció) com a organització professional, una associació de promoció econòmica, una cambra de comerç, una organització sindical, una organització agrícola o hortícola, una associació cívica o una organització dedicada exclusivament a la promoció del benestar social;

(ii) està exempta de l'impost sobre la renda a la seva jurisdicció de residència (un estat membre, Andorra o una altra jurisdicció);

(iii) no té accionistes o socis que siguin beneficiaris efectius o propietaris de la seva renda o dels seus actius;

(iv) la legislació aplicable de la jurisdicció de residència de l'ENF (un estat membre, Andorra o una altra jurisdicció) o els documents de constitució de l'ENF no permeten que es distribueixin rendes o actius de l'ENF o s'emprin en benefici d'una persona física o d'una entitat sense fins benèfics excepte en el desenvolupament de les activitats benèfiques de l'ENF, o com a pagament d'una contraprestació raonable per serveis prestats, o com a pagament del que constituïria un preu just de mercat pels béns que l'ENF ha adquirit; i

(v) la legislació aplicable de la jurisdicció de residència de l'ENF (un estat membre, Andorra o una altra jurisdicció) o els documents de constitució de l'ENF exigeixen que, després de la liquidació o dissolució de l'ENF, tots els seus actius siguin distribuïts a una "institució governamental" o una altra organització sense ànim de lucre, o reverteixin a l'administració de la jurisdicció de residència de l'ENF (un estat membre, Andorra o una altra jurisdicció) o d'una subdivisió política seva.

E. Disposicions diverses

1. El terme “titular del compte” designa la persona registrada o identificada com a titular d’un “compte financer” per la “institució financera” que manté el compte. Una persona que no sigui una “institució financera”, que té un “compte financer” en benefici o per compte d’una altra persona com a representant, custodi, agent designat, signatari, assessor d’inversions o intermediari no tindrà la consideració de “titular del compte” als efectes d’aquest annex, i l’altra persona esmentada sí tindrà la consideració de “titular del compte”. En el cas d’un “contracte d’assegurança amb valor en efectiu” o d’un “contracte d’anualitats”, el “titular del compte” és qualsevol persona que tingui dret a accedir al “valor en efectiu” o a canviar el beneficiari del contracte. Si ningú no pot accedir al “valor en efectiu” o canviar el beneficiari, el “titular del compte” és qualsevol persona designada com a propietari en el contracte i qualsevol persona que tingui un dret adquirit al pagament en virtut dels termes del contracte. En el moment del venciment d’un “contracte d’assegurança amb valor en efectiu” o d’un “contracte d’anualitats”, cada persona amb dret a rebre un pagament en virtut del contracte té la consideració de “titular del compte”.

2. El terme “procediments AML/KYC” designa els procediments de diligència deguda respecte del client d’una “institució financera obligada a comunicar informació”, aplicables d’acord amb les disposicions de lluita contra el blanqueig de diners o requisits similars als quals està subjecta la “institució financera obligada a comunicar informació”.

3. El terme “entitat” designa una persona jurídica o un instrument jurídic, com ara una societat de capital, una societat de persones, un fideïcomís o una fundació.

4. Una “entitat” és una “entitat vinculada” a una altra “entitat” si una de les dues controla l’altra “entitat” o si ambdues són subjectes a un control comú. A aquest efecte, el control inclou participació directa o indirecta de més del 50 per cent dels drets de vot i del capital de l’“entitat”. Un estat membre o Andorra tenen l’opció de definir una “entitat” com a “entitat vinculada” a una altra “entitat” si (a) una de les “entitats” controla l’altra; (b) les dues “entitats” són subjectes a un control comú; o (c) les dues “entitats” són “entitats d’inversió” descrites al subapartat A(6)(b), estan sota la mateixa direcció i aquesta direcció compleix les obligacions de diligència deguda d’aquestes “entitats d’inversió”. A aquest efecte, el control inclou la participació directa o indirecta de més del 50% del capital i el control de més del 50% dels drets de vot de l’“entitat”.

Abans de l’entrada en vigor d’aquest Protocol d’esmena signat el 12 de febrer de 2016, els estats membres han de comunicar a Andorra i Andorra ha de comunicar a la Comissió Europea si han exercit l’opció establerta en aquest subapartat. La Comissió Europea podrà coordinar la transmissió de la comunicació dels estats membres a Andorra i la Comissió Europea transmet la comunicació d’Andorra a tots els estats membres. Tots els canvis posteriors a l’exercici d’aquesta opció per un estat membre o Andorra es comuniquen de la mateixa manera.

5. El terme “NIF” designa el número d’identificació fiscal (o el seu equivalent funcional si no existeix un número d’identificació fiscal).

6. El terme “proves documentals” inclou qualsevol dels significats següents:

(a) un certificat de residència emès per un organisme nacional autoritzat (per exemple, una administració o òrgan seu, o una municipalitat) de la jurisdicció (un estat membre, Andorra o una altra jurisdicció) en què el beneficiari al·legui ser resident.

(b) respecte d’una persona física, qualsevol identificació vàlida emesa per un organisme nacional autoritzat (per exemple, una administració o òrgan seu, o una municipalitat), on consti el nom de la persona i que s’empri habitualment a efectes d’identificació.

(c) respecte d’una “entitat”, qualsevol document oficial emès per un organisme nacional autoritzat (per exemple, una administració o òrgan seu, o una municipalitat) on consti el nom de l’“entitat” i l’adreça de la seva seu a la jurisdicció (un estat membre, Andorra o una altra jurisdicció) on l’“entitat” al·legui ser resident, o la jurisdicció (un estat membre, Andorra o una altra jurisdicció) on l’“entitat” es va constituir o es dirigeix.

(d) qualsevol estat financer auditat, informe creditici d’un tercer, declaració concursal o informe d’un regulador del mercat de valors.

Pel que fa als “comptes preexistents d’entitat”, un estat membre o Andorra tenen l’opció de permetre a les “institucions financeres obligades a comunicar informació” d’emprar com a “proves documentals” qualsevol classificació en els registres de la “institució financera obligada a comunicar informació” respecte del “titular del compte” que s’hagi determinat sobre la base d’un sistema de codificació estàndard en el sector, que hagi estat registrada per la “institució financera obligada a comunicar informació” segons les seves pràctiques comercials normals per a l’aplicació dels “procediments AML/KYC” o altres fins regulatoris (excepte per a fins tributaris) i que va ser establerta

per la “institució financera obligada a comunicar informació” abans de la data emprada per classificar el “compte financer” com a “compte preexistent”, sempre i quan la “institució financera obligada a comunicar informació” no sap, o no té motius per saber, que aquesta classificació és incorrecta o no fiable. El terme “sistema de codificació estàndard en el sector” designa un sistema de codificació emprat per classificar empreses per tipus d’activitat a efectes no tributaris.

Abans de l’entrada en vigor del Protocol d’esmena signat el 12 de febrer de 2016, els estats membres comuniquen a Andorra i Andorra comunica a la Comissió Europea si han exercit l’opció descrita en aquest subapartat. La Comissió Europea pot coordinar la transmissió de la comunicació dels estats membres a Andorra i la Comissió Europea transmet la comunicació d’Andorra a tots els estats membres. Tots els canvis posteriors en l’exercici d’aquesta opció per un estat membre o per Andorra es comuniquen de la mateixa manera.

SECCIÓ IX

APLICACIÓ EFECTIVA

Cada estat membre i Andorra han d’implantar normes i procediments administratius per garantir l’aplicació efectiva, i el compliment dels procediments de comunicació d’informació i de diligència deguda establerts anteriorment, incloent-hi:

- 1) normes per impedir que les “institucions financeres”, o persones o intermediaris adoptin pràctiques que tendixin a eludir els procediments de comunicació d’informació i de diligència deguda;
- 2) normes que obliguin a les “institucions financeres obligades a comunicar informació” a conservar registres de les mesures adoptades i qualsevol prova emprada per aplicar els procediments de comunicació d’informació i de diligència deguda i mesures adients per obtenir aquests registres;
- 3) procediments administratius per verificar el compliment per part de les “institucions financeres obligades a comunicar informació” dels procediments de comunicació d’informació i de diligència deguda; procediments administratius per fer el seguiment amb una “institució financera obligada a comunicar informació” quan es notifiquin comptes no documentats;
- 4) procediments administratius per garantir que les “entitats” i els comptes definits en la legislació nacional com a “institucions financeres no obligades a comunicar informació” i “comptes exclosos”

continuïn presentant un risc baix de ser emprades per evadir impostos; i

- 5) disposicions executives efectives per lluitar contra l’incompliment.

ANNEX II

NORMES COMPLEMENTÀRIES SOBRE COMUNICACIÓ D’INFORMACIÓ I DE DILIGÈNCIA DEGUDA PER A LA INFORMACIÓ SOBRE COMPTES FINANCERS

1. Canvi de circumstàncies

Un “canvi de circumstàncies” inclou qualsevol canvi que doni lloc a afegir informació rellevant sobre la condició d’una persona o que no concordi amb sobre la seva condició. A més, un “canvi de circumstàncies” inclou qualsevol canvi o afegit d’informació al compte del “titular del compte” (incloent-hi, l’afegit, la substitució o un altre canvi d’un “titular del compte”) o qualsevol canvi o afegit d’informació a tot compte vinculat a aquest compte (aplicant les normes d’agregació de comptes descrites als subapartats C(1) a (3) de la secció VII de l’annex I) si aquest canvi o afegit d’informació afecta la condició del “titular del compte”.

Si una “institució financera obligada a comunicar informació” s’ha basat en la prova de l’adreça de residència tal com és descrita al subapartat B(1) de la secció III de l’annex I i es produeix un “canvi de circumstàncies” que fa que la “institució financera obligada a comunicar informació” sap o té motius per saber, que les “proves documentals” originals (o una altra documentació equivalent) són incorrectes o no fiables, la “institució financera obligada a comunicar informació” està obligada, com a molt tard el darrer dia de l’any civil o un altre període de referència pertinent, o 90 dies civils següents a la notificació o al descobriment d’aquest canvi de circumstàncies, a obtenir una declaració i noves “proves documentals” per establir la o les residències fiscals del “titular del compte”. Si la “institució financera obligada a comunicar informació” no pot aconseguir la declaració i noves “proves documentals” en aquesta data, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà d’aplicar el procediment de cerca electrònica de registres descrit als subapartats B(2) a (6) de la secció III de l’annex I.

2. Declaració per a comptes nous d’“entitat”

Pel que fa als “comptes nous d’entitat”, per determinar si una “persona que exerceix el control” d’una ENF passiva és una “persona subjecta a comunicació d’informació”, una “institució financera obligada a comunicar informació” pot només basar-se en una declaració del “titular del compte” o de la “persona que exerceix el control”.

3. Residència d’una institució financera

Una “institució financera” és “resident” d’un estat membre, d’Andorra o d’una altra “jurisdicció participant” si està subjecta a la jurisdicció d’aquest estat membre, d’Andorra o d’una altra “jurisdicció participant” (és a dir, la “jurisdicció participant” pot fer executar la comunicació d’informació per la “institució financera”). En general, quan una “institució financera” és resident fiscal a un estat membre, Andorra o una altra “jurisdicció participant”, està subjecta a la jurisdicció d’aquest estat membre, d’Andorra o d’una altra “jurisdicció participant” i és, d’aquesta manera, una “institució financera d’un estat membre”, una “institució financera d’Andorra” o una “institució financera d’una altra jurisdicció participant”. En el cas d’un fideïcomís que és una “institució financera” (independentment de si és resident fiscal a un estat membre, Andorra o una altra “jurisdicció participant”), es considera que el fideïcomís està subjecte a la jurisdicció d’un estat membre, Andorra o una altra jurisdicció si un o més dels seus fideïcomissaris són residents en aquest estat membre, Andorra o una altra “jurisdicció participant” excepte si el fideïcomís comunica tota la informació que es demana en virtut d’aquest Acord o un altre acord que implementi la norma global respecte dels “comptes subjectes a comunicació d’informació” mantinguts pel fideïcomís a una altra “jurisdicció participant” (un estat membre, Andorra o una altra “jurisdicció participant”), perquè és resident fiscal en aquesta altra “jurisdicció participant”. Tanmateix, quan una “institució financera” (que no sigui fideïcomís) no tingui una residència fiscal (per exemple, perquè rep un tracte fiscal transparent, o està situada a una jurisdicció que no té un impost sobre la renda), té la consideració de subjecte a la jurisdicció d’un estat membre, d’Andorra o d’una altra “jurisdicció participant” i, d’aquesta manera, és una “institució financera” d’un estat membre, d’Andorra o d’una altra “jurisdicció participant” si:

(a) està constituïda de conformitat amb la legislació de l’estat membre, d’Andorra o d’una altra “jurisdicció participant”;

(b) té la seva seu (incloent-hi la seva direcció efectiva) a l’estat membre, Andorra o una altra “jurisdicció participant”; o

(c) està subjecta a la supervisió financera de l’estat membre, d’Andorra o d’una altra “jurisdicció participant”.

Quan una “institució financera” (que no sigui un fideïcomís) és resident d’una o més “jurisdiccions participants” (un estat membre, Andorra o una altra “jurisdicció participant”), aquesta “institució financera” està subjecta a la comunicació d’informació i a les obligacions de diligència deguda de la “jurisdicció participant” en què té obert o oberts el o els “comptes financers”.

4. Compte mantingut

En general, un compte seria considerat mantingut per una “institució financera” de la manera següent:

(a) en el cas d’un “compte de custòdia”, per la “institució financera” que manté la custòdia dels actius del compte (incloent-hi una “institució financera” que deté actius en nom de l’agent per a un “titular del compte” en aquesta institució).

(b) en el cas d’un “compte de dipòsit”, per la “institució financera” que té l’obligació de fer pagaments respecte del compte (excepte un agent d’una “institució financera”, independentment de si l’agent és una “institució financera”).

(c) en el cas de participacions en el capital o el deute d’una “institució financera” que constitueixi un “compte financer”, per aquesta “institució financera”.

(d) en el cas d’un “contracte d’assegurança amb valor en efectiu” o d’un “contracte d’annualitats”, per la “institució financera” que té l’obligació de fer pagaments respecte del contracte.

5. Fideïcomisos que són ENF passives

Una “entitat” com ara una societat de persones, una societat de persones de responsabilitat limitada o un instrument jurídic similar que no tingui residència fiscal, segons el subapartat D(3) de la secció VIII de l’annex I, tindrà la consideració de resident de la jurisdicció en que es troba el lloc de la seva direcció efectiva. Amb aquest objectiu, una persona jurídica o un instrument jurídic és considerada “similar” a una societat de persones o a una societat de persones amb responsabilitat limitada quan no rep la consideració d’unitat fiscal en una “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació” en virtut de la legislació fiscal d’aquesta “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació”. Tanmateix, per evitar la duplicació de la comunicació d’informació (tenint en compte l’ampli abast del terme “persones que exerceixen el control” en el cas dels fideïcomisos), un fideïcomís que és una “ENF passiva” no pot ser considerat com a instrument jurídic similar.

6. Adreça de la seu principal de l’“entitat”

Un dels requisits descrits al subapartat E(6)(c) de la secció VIII de l'annex I és que, respecte d'una "entitat", la documentació oficial inclogui o bé l'adreça de la seu principal de l'"entitat" a l'estat membre, a Andorra o una altra jurisdicció on al·legui ser resident, o bé l'estat membre, Andorra o una altra jurisdicció on l'"entitat" va ser constituïda o dirigida. L'adreça de la seu principal de l'"entitat" és generalment el lloc on es troba la direcció efectiva. L'adreça d'una "institució financera" on l'"entitat" manté un compte, una bústia de correus o una adreça emprada únicament per a la correspondència no és l'adreça de la seu principal de l'"entitat" excepte si aquesta adreça és l'única emprada per l'"entitat" i apareix com a adreça registrada de l'"entitat" als seus documents constitutius. A més, una adreça que apareix subjecte a les ordres de conservació de tota la correspondència enviada a aquesta adreça no és l'adreça de la seu principal de l'"entitat".

ANNEX III

LLISTA D'AUTORITATS COMPETENTS DE LES PARTS CONTRACTANTS

Les autoritats competents als efectes d'aquest Acord són:

- (a) al Principat d'Andorra: El ministre encarregat de les finances o un representant autoritzat,
- (b) al Regne de Bèlgica: *De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances* o un representant autoritzat,
- (c) a la República de Bulgària: *Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите* o un representant autoritzat,
- (d) a la República Txeca: *Ministr financí* o un representant autoritzat,
- (e) al Regne de Dinamarca: *Skatteministeren* o un representant autoritzat,
- (f) a la República Federal d'Alemanya: *Der Bundesminister der Finanzen* o un representant autoritzat,
- (g) a la República d'Estònia: *Rahandusminister* o un representant autoritzat,
- (h) a la República Hel·lènica: *Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών* o un representant autoritzat,
- (i) al Regne d'Espanya: *El Ministro de Economía y Hacienda* o un representant autoritzat,
- (j) a la República Francesa: *Le Ministre chargé du budget* o un representant autoritzat,
- (k) a la República de Croàcia: *Ministar financija* o un representant autoritzat,

- (l) a Irlanda: *The Revenue Commissioners* o el seu representant autoritzat,
- (m) a la República Italiana: *Il Direttore Generale delle Finanze* o un representant autoritzat,
- (n) a la República de Xipre: *Υπουργός Οικονομικών* o un representant autoritzat,
- (o) a la República de Letònia: *Finanšu ministrs* o un representant autoritzat,
- (p) a la República de Lituània: *Finansų ministras* o un representant autoritzat,
- (q) al Gran Ducat de Luxemburg: *Le Ministre des Finances* o un representant autoritzat,
- (r) a Hongria: *A pénzügyminiszter* o un representant autoritzat,
- (s) a la República de Malta: *Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi* o un representant autoritzat,
- (t) al Regne dels Països Baixos: *De Minister van Financiën* o un representant autoritzat,
- (u) a la República d'Àustria: *Der Bundesminister für Finanzen* o un representant autoritzat,
- (v) a la República de Polònia: *Minister Finansów* o un representant autoritzat,
- (w) a la República Portuguesa: *O Ministro das Finanças* o un representant autoritzat,
- (x) a Romania: *Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală* o un representant autoritzat,
- (y) a la República d'Eslovènia: *Minister za finance* o un representant autoritzat,
- (z) a la República Eslovaca: *Minister financií* o un representant autoritzat,
- (aa) a la República de Finlàndia: *Valtiovarainministeriö/Finansministeriet* o un representant autoritzat,
- (ab) al Regne de Suècia: *Chefen för Finansdepartementet* o un representant autoritzat,
- (ac) al Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord i als territoris europeus per als quals el Regne Unit és responsable de les relacions exteriors: the *Commissioners of Inland Revenue* o el seu representant autoritzat i l'autoritat competent de Gibraltar, que el Regne Unit designarà de conformitat amb els arranjaments establerts relatius a les autoritats de Gibraltar en el context dels instruments de la UE i de la CE i els tractats vinculats notificats als estats membres i institucions de la Unió Europea de 19 d'abril de 2000, una còpia dels quals serà notificada a Andorra pel secretari general del Consell de la Unió Europea i que s'aplicarà a aquest Acord.".

Article 2. *Entrada en vigor i aplicació*

1. Aquest Protocol d'esmena ha de ser ratificat o aprovat per les parts contractants de conformitat amb els seus procediments. Les parts contractants es notificaran mútuament l'acompliment d'aquests procediments. El Protocol d'esmena entrarà en vigor l'1 de gener següent a la darrera notificació.

2. Pel que fa a l'intercanvi d'informació mitjançant sol·licitud, l'intercanvi d'informació establert en aquest Protocol d'esmena, serà aplicable a les sol·licituds presentades a partir de la data de l'entrada en vigor d'aquest Protocol d'esmena en el cas d'informació referida a exercicis fiscals que comencin a partir de l'1 de gener de l'any d'entrada en vigor d'aquest Protocol d'esmena. L'article 12 de l'Acord en la forma prèvia a la seva esmena per aquest Protocol d'esmena continuarà aplicant-se excepte si s'aplica l'article 5 de l'Acord en la seva forma esmenada pel Protocol d'esmena.

3. Les demandes de persones físiques de conformitat amb l'article 10 de l'Acord en la forma prèvia a la seva esmena per aquest Protocol d'esmena no es veuran afectades després de l'entrada en vigor d'aquest Protocol d'esmena.

4. Andorra establirà un compte final al final del període d'aplicació de l'Acord en la forma prèvia a la seva esmena per aquest Protocol d'esmena, farà un pagament final als estats membres i comunicarà la informació que hagi rebut dels agents de pagament establerts a Andorra, de conformitat amb l'article 9 de l'Acord en la forma prèvia a la seva esmena mitjançant aquest Protocol d'esmena respecte del darrer any d'aplicació de l'Acord en la forma prèvia a la seva esmena per aquest Protocol d'esmena, o de qualsevol any anterior, si s'escau.

Article 3

L'Acord és completat amb un Protocol que té el contingut següent:

"Protocol de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea relatiu a l'intercanvi automàtic d'informació sobre comptes financers per reforçar el compliment fiscal internacional.

En signar aquest Protocol d'esmena entre la Unió Europea i Andorra, els sotassignats degudament autoritzats han acordat les disposicions següents que formaran part integrant de l'Acord en la seva forma esmenada mitjançant aquest Protocol d'esmena:

1. S'entén que un intercanvi d'informació en virtut de l'article 5 d'aquest Acord únicament serà requerit una vegada que l'estat requeridor (un estat membre o Andorra) hagi exhaurit totes les fonts regulars d'informació disponibles en el marc del procediment tributari intern.

2. S'entén que l'"autoritat competent" de l'estat requeridor (un estat membre o Andorra) proporcionarà la informació següent a l'"autoritat competent" de l'estat requerit (respectivament, Andorra o un estat membre) quan es faci una sol·licitud d'informació en virtut de l'article 5 d'aquest Acord:

(i) la identitat de la persona examinada o investigada;

(ii) el període de temps per a què se sol·licita la informació;

(iii) una declaració sobre la informació sol·licitada, incloent-hi la seva natura i la forma com l'estat requeridor desitja rebre la informació de l'estat requerit;

(iv) l'objectiu fiscal per al qual se sol·licita la informació;

(v) en la mesura que es conegui, el nom i l'adreça de qualsevol persona que es creu en possessió de la informació sol·licitada.

3. S'entén que la referència a la norma de la "rellevància previsible" té l'objectiu de permetre l'intercanvi d'informació en virtut de l'article 5 d'aquest Acord a l'abast més ampli possible i, alhora, clarificar que els estats membres i Andorra no tenen la llibertat per realitzar investigacions aleatòries o per demanar informació que té poques probabilitats de ser rellevant per als assumptes fiscals d'un contribuent determinat. Mentre que l'apartat 2 conté requisits procedimentals importants que pretenen garantir que no es produeixen investigacions aleatòries, les lletres (i) a (v) de l'apartat 2 tanmateix no han de ser interpretades per impedir l'intercanvi efectiu d'informació. La norma de la "rellevància previsible" pot complir-se tant en casos que tenen a veure amb un contribuent (identificat pel seu nom o d'una altra manera) o uns quants contribuents (identificats pel seu nom o d'una altra manera).

4. S'entén que aquest Acord no inclou l'intercanvi espontani d'informació.

5. S'entén que, en el cas de l'intercanvi d'informació de conformitat amb l'article 5 d'aquest Acord, les normes procedimentals administratives pel que fa als drets dels contribuents establerts en l'estat requerit (un estat membre o Andorra) continuen sent aplicables. A més, s'entén que aquestes disposicions pretenen garantir al contribuent un procediment just sense impedir o retardar indegudament el procés d'intercanvi d'informació."

Article 4. *Idiomes*

Aquest Protocol d'esmena és redactat en doble exemplar en alemany, anglès, búlgar, croat, danès,

eslovac, eslovè, espanyol, estonià, finès, francès, grec, holandès, hongarès, italià, letó, lituà, maltès, polonès, portuguès, romanès, suec, xec i català, sent cada versió lingüística igualment fefaent.

EN FE DE LA QUAL COSA, els plenipotenciaris sotasignats han subscrit aquest Protocol d'esmena.

Pel Principat d'Andorra
Jordi Cinca Mateos

Per la Unió Europea
Jeroen Dijsselbloem i Pierre Moscovici

DECLARACIONS DE LES PARTS CONTRACTANTS:

DECLARACIÓ COMUNA DE LES PARTS CONTRACTANTS SOBRE L'ENTRADA EN VIGOR DEL PROTOCOL D'ESMENA

Les parts contractants declaren que esperen que els requisits constitucionals d'Andorra i els requisits del dret de la Unió Europea sobre la conclusió d'acords internacionals seran completats a temps per permetre que el Protocol d'esmena entri en vigor l'1 de gener del 2017. Adoptaran totes les mesures al seu abast per assolir aquest objectiu.

DECLARACIÓ COMUNA DE LES PARTS CONTRACTANTS SOBRE L'ACORD I ELS ANNEXOS

Les parts contractants acorden, pel que fa a la implementació de l'Acord i dels annexos, que els Comentaris al Model d'Acord entre autoritats competents i a la Norma Comuna d'Informació de l'OCDE haurien de ser un guió o una font d'interpretació per garantir la coherència de l'aplicació.

DECLARACIÓ COMUNA DE LES PARTS CONTRACTANTS SOBRE L'ARTICLE 5 DE L'ACORD

Les parts contractants acorden, pel que fa a l'aplicació de l'article 5 sobre l'intercanvi d'informació mitjançant sol·licitud, que el comentari a l'article 26 del Model de Conveni tributari sobre la renda i sobre el patrimoni de l'OCDE hauria de ser una font d'interpretació.

DECLARACIÓ COMUNA DE LES PARTS CONTRACTANTS SOBRE LA SECCIÓ III(A) DE L'ANNEX I DE L'ACORD

Les parts contractants acorden que examinaran la pertinència pràctica de la secció III (A) de l'annex I que estableix que els "contractes d'assegurança amb

valor en efectiu" preexistents i els "contractes d'anualitats" preexistents no han de ser revisats, identificats o comunicats, sempre i quan la "institució financera obligada a comunicar informació" estigui impedida de forma efectiva per llei per vendre aquests contractes a residents d'una "jurisdicció subjecta a comunicació d'informació".

Les parts contractants interpreten de forma comuna que, en el marc de la secció III (A) de l'annex I, la "institució financera obligada a comunicar informació" està impedida de forma efectiva per llei per vendre "contractes d'assegurança amb valor en efectiu" i "contractes d'anualitats" a residents d'una "jurisdicció subjecta a comunicació d'informació" únicament quan la Unió Europea i la legislació nacional dels estats membres o la llei andorrana aplicable a una "institució financera obligada a comunicar informació" que resideix en una "jurisdicció participant" (un estat membre o Andorra) no només impedeix de forma efectiva per llei a aquesta "institució financera obligada a comunicar informació" vendre "contractes d'assegurança amb valor en efectiu" o "contractes d'anualitats" en una "jurisdicció subjecta a comunicació d'informació" (Andorra o un estat membre, respectivament), sinó que també impedeixen de forma efectiva per llei que la "institució financera obligada a comunicar informació" vengui "contractes d'assegurança amb valor en efectiu" o "contractes d'anualitats" a residents d'aquesta "jurisdicció subjecta a comunicació d'informació" en qualsevol altra circumstància.

En aquest context, cada estat membre informa la Comissió Europea, la qual, al seu torn, notificarà a Andorra, si les "institucions financeres obligades a comunicar informació" d'Andorra estan impedides per llei per vendre els contractes esmentats, independentment d'on s'hagin subscrit, als seus residents en virtut de la legislació aplicable de la Unió Europea i nacional de cada estat membre. Per tant, Andorra notificarà a la Comissió Europea, que, al seu torn, informará als estats membres si les "institucions financeres obligades a comunicar informació" d'un o més estats membres estan impedides per llei per vendre aquests contractes, independentment d'on s'hagin subscrit, als residents andorrans sobre la base de la legislació andorrana. Aquestes notificacions s'efectuaran abans de l'entrada en vigor del Protocol d'esmena pel que fa a la situació legal prevista a partir de l'entrada en vigor. En l'absència d'aquesta notificació, es considerarà que les "institucions financeres obligades a comunicar informació" no estan impedides de forma efectiva per la llei de la "jurisdicció subjecta a comunicació d'informació" en una o més

circumstàncies per vendre “contractes d’assegurança amb valor en efectiu” o “contractes d’anualitats” als residents d’aquella “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació”.

A més, cada estat membre informa a la Comissió Europea, la qual, al seu torn, notifica a Andorra, si les “institucions financeres obligades a comunicar informació” d’aquest estat membre estan impedides per llei per vendre aquests contractes, independentment d’on s’hagin subscrit, a residents andorrans sobre la base de la legislació aplicable de la UE i d’aquest estat membre. Per conseqüent, Andorra notifica a la Comissió Europea, que, al seu torn, informa els estats membres si les “institucions financeres obligades a comunicar informació” d’Andorra estan impedides per llei per vendre aquests contractes, independentment d’on s’hagin subscrit, a residents d’un o més estats membres de conformitat amb la legislació d’Andorra. Aquestes notificacions s’efectuaran abans de l’entrada en vigor del Protocol d’esmena pel que fa a la situació legal prevista a partir de l’entrada en vigor. En l’absència d’aquesta notificació, es considerarà que les “institucions financeres obligades a comunicar informació” no estan impedides de forma efectiva per la llei de la jurisdicció de la “institució financera” en una o més circumstàncies a vendre “contractes d’assegurança amb valor en efectiu” o “contractes d’anualitats” a residents de la “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació”.

En absència d’una notificació per part de la jurisdicció de la “institució financera obligada a comunicar informació” i de la “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació” pel que fa a la “institució financera obligada a comunicar informació” i al “contracte” pertinents, la secció III (A) de l’annex I no s’aplicarà a aquesta “institució financera obligada a comunicar informació” i al “contracte”.

DECLARACIÓ D’ANDORRA SOBRE L’ARTICLE 5 DE L’ACORD

La delegació andorrana ha informat a la Comissió Europea que Andorra no intercanviarà informació relacionada amb una sol·licitud basada en dades obtingudes il·legalment. La Comissió Europea pren nota de la posició andorrana.

4- IMPULS I CONTROL DE L’ACCIÓ POLÍTICA DEL GOVERN

4.4.1 Preguntes

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 13 de setembre del 2016, ha examinat les preguntes amb resposta escrita del Govern presentades per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 2 de setembre del 2016, relatives **al funcionament del transport escolar pel curs 2016-2017** i d’acord amb els articles 18 i 129 del Reglament del Consell General ha acordat admetre-les a tràmit i ordenar la seva publicació, (Reg. Núm. 1122).

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 13 de setembre del 2016

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Molt Il·lustre Senyor,

La sotassignada, Rosa Gili Casals, consellera general socialdemòcrata del Grup Parlamentari Mixt, d’acord amb el que disposen els articles 129 i següents del Reglament del Consell General, formulo les preguntes següents perquè, en el millor termini, el Govern presenti, per escrit, les respostes corresponents.

Preguntes que es formulen en relació al funcionament del transport escolar pel curs 2016-2017

A uns dies de l’inici del curs escolar, hem estat advertits de canvis en el funcionament del transport escolar. Aquests poden comportar afectacions pels usuaris d’aquest servei.

Per tot l’exposat, es demana:

Quants usuaris utilitzaran el servei de transport escolar durant aquest curs 2016-2017? Es demana desglossament segons centres escolars (parròquies, sistemes educatius i nivell d’escolaritat).

Quines són les destinacions demandades (viatges d’anada i de tornada de l’escola)?

Quants usuaris utilitzen el servei de bus lliure?

Hi ha canvis previstos per aquest curs 2016-2017 en el funcionament del transport escolar quant a itineraris, nombre d’autobusos i condicions de transport dels infants i joves usuaris d’aquest servei?

Si la resposta és afirmativa, quins són aquests canvis? Es demana comparació amb el funcionament del